BENDROJO TEISMO (penktoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2023 m. gegužės 24 d.*

„Konkurencija – Duomenų rinka – Administracinė procedūra – Reglamento (EB) Nr. 1/2003 18 straipsnio 3 dalis ir 24 straipsnio 1 dalies d punktas – Prašymas pateikti informacijos – Virtuali duomenų saugykla – Pareiga motyvuoti – Teisinis saugumas – Teisė į gynybą – Prašomos informacijos būtinumas – Piktnaudžiavimas įgaliojimais – Teisė į privatų gyvenimą – Proporcingumas – Gero administravimo principas – Profesinė paslaptis“

Byloje T-451/20

Meta Platforms Ireland Ltd, anksčiau – *Facebook Ireland Ltd*, įsteigta Dubline (Airija), atstovaujama KC D. Jowell, *barrister* D. Bailey, *solicitors* J. Aitken, D. Das, S. Malhi, R. Haria, M. Quayle ir advokato T. Oeyen,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą G. Conte, C. Urraca Caviedes ir C. Sjödin,

atsakovę,

palaikomą

Vokietijos Federacinė Respublikos, atstovaujamos S. Costanzo,

įstojusios į bylą šalies,

BENDRASIS TEISMAS (penktoji išplėstinė kolegija),

kurį per pasitarimus sudarė pirmininkas S. Papasavvas, teisėjai D. Spielmann (pranešėjas), R. Mastroianni, M. Brkan ir I. Gâlea,

posėdžio sekretorė I. Kurme, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

įvykus 2022 m. birželio 1 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

1 SESV 263 straipsniu grindžiamu ieškiniu ieškovė *Meta Platforms Ireland Ltd*, anksčiau – *Facebook Ireland Ltd*, prašo panaikinti 2020 m. gegužės 4 d. Komisijos sprendimą C(2020) 3011 *final* dėl Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 18 straipsnio 3 dalies ir 24 straipsnio 1 dalies d punkto taikymo procedūros (byla AT.40628 – Su duomenimis susijusi *Facebook* praktika) (toliau – pirminis sprendimas), iš dalies pakeistą 2020 m. gruodžio 11 d. Komisijos sprendimu C(2020) 9231 *final* (toliau – iš dalies keičiantis sprendimas) (toliau kartu – ginčijamas sprendimas).

I. Ginčo aplinkybės

2 2019 m. kovo 13 d. Europos Komisija sprendimu, priimtu pagal 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [SESV 101] ir [102] straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 18 straipsnio 3 dalį, pateikė ieškovei prašymą pateikti informacijos. Šiame prašyme pateikti informacijos buvo išdėstyta daugiau kaip 100 unikalių klausimų, susijusių su įvairiais ieškovės veiklos ir siūlomų produktų aspektais.

3 Ieškovė į šį prašymą pateikti informacijos atsakė trimis etapais: 2019 m. balandžio 23 d., gegužės 21 d. ir birželio 18 d. Pateikti dokumentai buvo identifikuoti atlikus pirminę paiešką pagal ieškovės pasirinktus paieškos žodžius ir jos išorės teisininkų, turinčių teisę verstis praktika Europos Sąjungoje, atliktą reikšmingumo patikrą.

4 2019 m. rugpjūčio 30 d. Komisija, remdamasi Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 2 dalimi, išsiuntė prašymą pateikti informacijos. Prašyme pateikti informacijos buvo išdėstyti 83 unikalūs klausimai, susiję su *Facebook Marketplace*, socialiniais tinklais ir skelbimų internete teikėjais.

5 Ieškovė į šį prašymą pateikti informacijos atsakė trimis etapais: 2019 m. rugsėjo 30 d., spalio 10 d. ir lapkričio 5 d.

6 2019 m. lapkričio 11 d. Komisija priėmė antrą sprendimą pagal Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 3 dalį. Komisija paprašė ieškovės pateikti, be kita ko, kelis vidaus dokumentus, atitinkančius tam tikrus kumuliacinius kriterijus. Iš esmės buvo prašoma dokumentų, kuriuos savo vardu parengė arba gavo tam tikri saugotojai (*custodians*), kurių data buvo nuo 2013 m. sausio 1 d. iki šio antro sprendimo priėmimo dienos ir kuriuose buvo tam tikrų paieškos žodžių. Kalbant konkrečiai, dvi skirtingos paieškos žodžių grupės turėjo būti taikomos dviem skirtingoms saugotojų grupėms. Kiek tai susiję su viena saugotojų grupe, turėjo būti naudojami paieškos žodžiai, kuriuos pati ieškovė pasirinko ir naudojo savo iniciatyva ieškodama ir identifikuodama vidaus dokumentus, kurie turėjo būti pateikti atsakant į 2019 m. kovo 13 d. sprendimą. Kiek tai susiję su kita saugotojų grupe, naudotinus paieškos žodžius Komisija parengė remdamasi, viena vertus, ieškovės dokumentais ir atsakymais, gautais priėmus 2019 m. kovo 13 d. sprendimą, ir, kita vertus, tam tikrais ieškovės vidaus dokumentais, kuriuos 2018 m. gruodžio 5 d. paskelbė *Digital, Culture, Media and Sport Committee* (Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės parlamento Skaitmeninio sektoriaus, kultūros, žiniasklaidos ir sporto reikalų komitetas, toliau – DCMS komitetas).

7 2019 m. lapkričio 20 d. rašte ieškovė išreiškė susirūpinimą dėl tam tikrų 2019 m. lapkričio 11 d. sprendimo aspektų būtinumo, proporcingumo ir motyvavimo. Ieškovė ir Komisija pasikeitė keliais raštais, siekdamos patikslinti paieškos žodžius ir sumažinti identifikuotų dokumentų skaičių.

8 2020 m. sausio 17 d. Komisija pateikė ieškovei peržiūrėtą paieškos žodžių versiją.

9 2020 m. sausio 22 d. Komisija pranešė ieškovei apie ketinimą priimti naują sprendimą, kuriame būtų nurodyti pakeisti paieškos žodžiai.

10 2020 m. gegužės 4 d. Komisija priėmė pirminį sprendimą. Pagal šio sprendimo 1 straipsnį ieškovė turėjo iki 2020 m. birželio 15 d. pateikti Komisijai šio sprendimo I.A, I.B ir I.C prieduose nurodytą informaciją. 2 straipsnyje buvo numatyta, kad už 1 straipsnyje reikalaujamos išsamios ir tikslios informacijos nepateikimą gali būti skiriama 8 mln. EUR bauda per dieną.

11 Tą pačią dieną Komisijos Konkurencijos generalinio direktorato (GD) generalinis direktorius išsiuntė ieškovei raštą, jame pasiūlė atskirą procedūrą dėl dokumentų, kuriuose, ieškovės teigimu, buvo tik asmeninė informacija, visiškai nesusijusi su jos komercine veikla, pateikimo. Šie dokumentai būtų įtraukti į bylą tik juos išnagrinėjus virtualioje duomenų saugykloje.

12 Kelis kartus pasikeisdami raštais ieškovė ir Komisija aptarė, kaip gali būti naudojama virtuali duomenų saugykla.

13 2020 m. birželio 12 d. raštu Komisija sutiko iki liepos 27 d. pratęsti terminą, per kurį ieškovė turėjo atsakyti į pirminiame sprendime pateiktą prašymą pateikti informacijos.

II. Šalių reikalavimai

14 Ieškovė pareiškė šį ieškinį, jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2020 m. liepos 15 d.

15 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą sprendimą,

– subsidiariai panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnį,

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas ir nurodyti Vokietijos Federacinei Respublikai padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

16 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

– pripažinti nepriimtinu ieškovės reikalavimą iš dalies panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnį tiek, kiek jame nenumatyta nustatyti tikslių ir pakankamų garantijų, kad būtų galima apsaugoti asmenų, susijusių su nereikšmingų asmeninio ar privataus pobūdžio dokumentų pateikimu, teises,

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

17 Vokietijos Federacinė Respublika prašo atmesti ieškinį ir priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

III. Faktinės aplinkybės, susiklosčiusios po ieškinio pareiškimo

A. Laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūra

18 2020 m. liepos 15 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo atskiru dokumentu ieškovės pateiktą laikinųjų apsaugos priemonių prašymą.

19 2020 m. liepos 24 d. nutartimi *Facebook Ireland / Komisija* (T-451/20 R, nepaskelbta Rink.), priimta remiantis Bendrojo Teismo procedūros reglamento 157 straipsnio 2 dalimi, Bendrojo Teismo pirmininkas nurodė sustabdyti pirminio sprendimo vykdymą, kol bus priimta nutartis, užbaigianti laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūrą.

20 2020 m. spalio 29 d. nutartimi *Facebook Ireland / Komisija* (T-451/20 R, nepaskelbta Rink., EU:T:2020:515) Bendrojo Teismo pirmininkas panaikino šio sprendimo 19 punkte nurodytą nutartį, atidėjo bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą, nutarė tai, kas nurodyta toliau, ir atmetė likusią laikinųjų apsaugos priemonių prašymo dalį:

„1. Sustabdyti [pirminio] sprendimo 1 straipsnio vykdymą tiek, kiek jame nustatyta pareiga susijusi su dokumentais, kurie nėra susiję su [ieškovės] komercine veikla ir kuriuose yra neskelbtinų asmens duomenų, jeigu netaikoma 2 punkte nurodyta procedūra.

2. [Ieškovė] identifikuoja dokumentus, kuriuose yra 1 punkte nurodytų duomenų, ir perduoda juos Komisijai atskiroje elektroninėje laikmenoje. [Paskui] šie dokumentai perkeliami į virtualią duomenų erdvę, prie kurios prieiga suteikiama kiek įmanoma mažesniam skaičiui grupės, kuriai pavesta atlikti tyrimą, narių, (virtualiai ar fiziškai) dalyvaujant atitinkamam skaičiui [ieškovės] advokatų. Grupės, kuriai pavesta atlikti tyrimą, nariai išnagrinėja ir atrenka nagrinėjamus dokumentus ir suteikia [ieškovės] advokatams galimybę pateikti pastabas, prieš įtraukiant į bylą reikšmingais laikomus dokumentus. Nesutariant dėl dokumento kvalifikavimo, [ieškovės] advokatai turi teisę paaiškinti savo nesutikimo priežastis. Jeigu nesutarimai išlieka, [ieškovė] gali prašyti Komisijos Konkurencijos generalinio direktorato direktoriaus, atsakingo už informaciją, komunikaciją ir žiniasklaidą, juos išspręsti.“

B. Keičiančio sprendimo priėmimas ir ieškinio patikslinimas

21 2020 m. gruodžio 11 d. Komisija priėmė keičiantį sprendimą, jame buvo numatyta atskira dokumentų, kurie nesusiję su ieškovės komercine veikla ir kuriuose yra neskelbtinų asmens duomenų, pateikimo procedūra.

22 2021 m. vasario 8 d. Bendrojo Teismo kanceliarijos gautu atskiru dokumentu ieškovė, remdamasi Procedūros reglamento 86 straipsniu, patikslino ieškinį, kad būtų atsižvelgta į keičiančio sprendimo priėmimą.

C. Prašymai užtikrinti konfidencialumą ir tam tikrų duomenų neatskleidimas visuomenei ir įstojimas į bylą

23 2020 m. liepos 15 d., gegužės 7 d. ir rugsėjo 10 d. ieškovė, remdamasi Procedūros reglamento 66 straipsniu, paprašė neatskleisti visuomenei tam tikrų duomenų.

24 2020 m. spalio 30 d. ir lapkričio 27 d., 2021 m. vasario 8 d. ir gegužės 14 d. raštais ieškovė, remdamasi Procedūros reglamento 144 straipsnio 2 dalimi, paprašė užtikrinti tam tikrų duomenų konfidencialumą Vokietijos Federacinės Respublikos atžvilgiu.

25 2020 m. gruodžio 21 d. nutartimi Bendrojo Teismo penktosios kolegijos pirmininkas leido Vokietijos Federacinei Respublikai įstoti į bylą ir patenkino ieškovės prašymus užtikrinti konfidencialumą jos atžvilgiu.

IV. Dėl teisės

26 Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi keturiais pagrindais, grindžiamais, pirma, nepakankamu tyrimo dalyko aiškumu, antra, Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 1 ir 3 dalių pažeidimais, trečia, teisės į privatų gyvenimą, proporcingumo principo ir teisės į gerą administravimą pažeidimais ir, ketvirta, pareigos motyvuoti pažeidimais.

A. Dėl reikalavimo, susijusio su tikslių ir pakankamų garantijų nenustatymu, priimtinumo

27 Komisija ginčija ieškovės reikalavimo iš dalies panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnį, kiek jame nenumatyta nustatyti priimtinumą tikslių ir pakankamų garantijų, kad būtų galima apsaugoti asmenų, susijusių su nereikšmingų asmeninio ar privataus pobūdžio dokumentų pateikimu, teises. Ji tvirtina, kad šio reikalavimo nebuvo ieškinyje, kuriuo ginčijamas pirminis sprendimas, ir kad pareiškime dėl patikslinimo nebuvo pateikta jokių motyvų, kuriais būtų galima paaiškinti jo įtraukimą. Pareiškime dėl patikslinimo nepaaiškinta, kodėl šis papildomas reikalavimas pateisinamas keičiančio sprendimo priėmimu ir kodėl jis negalėjo būti suformuluotas jau ieškinyje, kuriuo ginčijamas pradinis sprendimas.

28 Iš jurisprudencijos matyti, kad šalių reikalavimams iš esmės būdingas nekeičiamumas. Procedūros reglamento 86 straipsnis dėl ieškinio patikslinimo yra kodifikuota prieš tai suformuota jurisprudencija dėl galimų šio nekeičiamumo principo išimčių (žr. 2017 m. lapkričio 9 d. Sprendimo *HX / Taryba*, C-423/16 P, EU:C:2017:848, 18 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

29 Pagal Procedūros reglamento 86 straipsnio 1 dalį, kai aktas, kurį prašoma panaikinti, visiškai ar iš dalies pakeičiamas kitu aktu, kurio dalykas tas pats, prieš pasibaigiant žodinei proceso daliai arba prieš Bendrajam Teismui priimant sprendimą išnagrinėti bylą nerengiant žodinės proceso dalies ieškovas gali patikslinti ieškinį, kad atsižvelgtų į šią naują aplinkybę.

30 Tam, kad vykstant procesui ieškovas galėtų patikslinti savo pirminius reikalavimus, jis bet kuriuo atveju neturi keisti ieškinio pobūdžio (šiuo klausimu žr. 2012 m. birželio 13 d. Sprendimo *Insula / Komisija*, T-246/09, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:287, 103 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

31 Žinoma, nagrinėjamu atveju ieškovės reikalavimas iš dalies panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnį, kiek jame nenumatyta nustatyti tikslių ir pakankamų garantijų, kad būtų galima apsaugoti asmenų, susijusių su nereikšmingų asmeninio ar privataus pobūdžio dokumentų pateikimu, teises, nėra nurodytas ieškinyje ir aiškiai pateiktas tik pareiškime dėl patikslinimo.

32 Vis dėlto reikia pažymėti, jog Komisija neginčija, kad pareiškimas dėl patikslinimo taip pat atitinka Procedūros reglamento 86 straipsnyje, kaip jis aiškinamas pagal šio sprendimo 30 punkte nurodytą jurisprudenciją, numatytas sąlygas.

33 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, jog šis reikalavimas, kiek juo siekiama, kad būtų panaikintas ginčijamo sprendimo 1 straipsnis, nes jame nenumatyta nustatyti tikslių ir pakankamų garantijų, patenka į ieškinyje subsidiariai pateiktą reikalavimą panaikinti 1 straipsnį.

34 Be to, reikia konstatuoti, jog Procedūros reglamento 86 straipsnyje nereikalaujama, kad ieškovė konkrečiai paaiškintų priežastis, dėl kurių, viena vertus, nusprendė suformuluoti reikalavimą, kuris, kaip toks, nenurodytas ieškinyje, ir, kita vertus, negalėjo suformuluoti šio reikalavimo ieškinyje dėl pirminio sprendimo panaikinimo.

35 Darytina išvada, kad nepriimtinumu grindžiamas prieštaravimas, kuriuo ginčijamas šio sprendimo 27 punkte nurodyto ieškovės reikalavimo priimtinumas, turi būti atmestas.

B. Dėl esmės

1. Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, grindžiamo nepakankamu tyrimo dalyko aiškumu

36 Ieškovė priekaištauja Komisijai pažeidus teisinio saugumo principą, pagal SESV 296 straipsnį jai tenkančią bendrą pareigą motyvuoti, pagal Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 3 dalį jai nustatytą specialią pareigą motyvuoti, taip pat jos teisę į gynybą ir teisę į gerą administravimą, kai pakankamai aiškiai ir nuosekliai neapibrėžė savo tyrimo dalyko ir apimties.

a) Dėl pareigos motyvuoti pažeidimo

37 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką SESV 296 straipsnyje reikalaujamas Sąjungos institucijų įgyvendinamų priemonių motyvavimas turi atitikti ginčijamą priemonę ir aiškiai bei nedviprasmiškai atskleisti institucijos, kuri priėmė šią priemonę, argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti priimtą priemonę pagrindžiančius motyvus, o kompetentingas teismas – įvertinti jos teisėtumą. Reikalavimas motyvuoti turi būti vertinamas atsižvelgiant į bylos aplinkybes, ypač į akto turinį, nurodytų motyvų pobūdį ir asmenų, kuriems skirtas aktas, ar kitų asmenų, kurie konkrečiai ir tiesiogiai su juo susiję, suinteresuotumą gauti paaiškinimų. Nereikalaujama, kad motyvuojant būtų nurodytos visos svarbios faktinės ir teisinės aplinkybės, nes klausimas, ar akto motyvavimas atitinka SESV 296 straipsnio reikalavimus, turi būti vertinamas atsižvelgiant ne tik į jo formuluotę, bet ir į kontekstą bei į visas atitinkamą sritį reglamentuojančias teisės normas (žr. 2016 m. kovo 10 d. Sprendimo *HeidelbergCement / Komisija*, C-247/14 P, EU:C:2016:149, 16 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

38 Kalbant konkrečiai apie sprendimo prašyti pateikti informacijos motyvavimą, reikia priminti, kad Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 3 dalyje apibrėžti jo esminiai aspektai. Šioje nuostatoje numatyta:

„Jei Komisija nurodo įmonėms ir įmonių asociacijoms pateikti informaciją sprendimu, sprendime ji nurodo prašymo teisinį pagrindą ir tikslą, nurodo, kokios informacijos reikia, ir nustato laikotarpį, per kurį informacija turi būti pateikta. Taip pat nurodomos 23 straipsnyje numatytos nuobaudos ir nurodomos ar skiriamos 24 straipsnyje numatytos nuobaudos. Be to, nurodoma teisė į sprendimo peržiūrėjimą Teisingumo Teisme.“

39 Ši speciali pareiga motyvuoti yra esminis reikalavimas ne tik siekiant parodyti prašymo pateikti informacijos pagrįstumą; tai taip pat leidžia atitinkamoms įmonėms suprasti pareigos bendradarbiauti apimtį, kartu užtikrinant jų teisę į gynybą (žr. 2016 m. kovo 10 d. Sprendimo *HeidelbergCement / Komisija*, C-247/14 P, EU:C:2016:149, 19 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

40 Kalbant apie pareigą nurodyti „prašymo tikslą“, reikia pažymėti, kad ji reiškia, kad Komisija turi savo prašyme nurodyti savo tyrimo dalyką, t. y. įvardyti tariamą konkurencijos taisyklių pažeidimą (žr. 2016 m. kovo 10 d. Sprendimo *HeidelbergCement / Komisija*, C-247/14 P, EU:C:2016:149, 20 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

41 Komisija neprivalo asmeniui, kuriam skirtas sprendimas prašyti pateikti informacijos, nurodyti visos turimos informacijos dėl įtariamų pažeidimų ar tikslios šių pažeidimų teisinės kvalifikacijos, jei aiškiai įvardija prielaidas, kurias ketina patikrinti (žr. 2016 m. kovo 10 d. Sprendimo *HeidelbergCement / Komisija*, C-247/14 P, EU:C:2016:149, 21 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

42 Šią pareigą ypač gerai paaiškina tai, kad, kaip matyti iš Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 1 dalies ir jo 23 konstatuojamosios dalies, siekdama atlikti jai šiame reglamente nustatytas pareigas Komisija gali paprastu prašymu ar sprendimu paprašyti įmonių ir įmonių asociacijų pateikti „visą reikiamą informaciją“ (2016 m. kovo 10 d. Sprendimo *HeidelbergCement / Komisija*, C-247/14 P, EU:C:2016:149, 22 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

43 Iš to matyti, kad Komisija gali reikalauti pateikti tik tuos duomenis, kurie leistų jai patikrinti įtarimus dėl pažeidimų, kuriais grindžiamas tyrimo vykdymas ir kurie nurodyti prašyme pateikti informaciją (šiuo klausimu žr. 2016 m. kovo 10 d. Sprendimo *HeidelbergCement / Komisija*, C-247/14 P, EU:C:2016:149, 23 punktą ir 2010 m. balandžio 28 d. Sprendimo *Amann & Söhne ir Cousin Filterie / Komisija*, T-446/05, EU:T:2010:165, 333 punktą ir juose nurodytą jurisprudenciją).

44 Kadangi informacijos būtinumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į prašyme jos pateikti nurodytą tikslą, jis turi būti nurodytas gana tiksliai, antraip būtų neįmanoma nustatyti, ar informacija yra būtina, ir Sąjungos teismas negalėtų vykdyti kontrolės (žr. 2016 m. kovo 10 d. Sprendimo *HeidelbergCement / Komisija*, C-247/14 P, EU:C:2016:149, 24 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

45 Taigi sprendimo, kuris yra ginčijamas, motyvavimo pakankamumas priklauso nuo to, ar pažeidimų prielaidos, kurias Komisija ketina tikrinti, yra nurodytos pakankamai aiškiai (šiuo klausimu žr. 2016 m. kovo 10 d. Sprendimo *HeidelbergCement / Komisija*, C-247/14 P, EU:C:2016:149, 25 punktą).

46 Vertinant pareigos motyvuoti, kiek tai susiję su sprendimu prašyti pateikti informacijos pagal Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 3 dalį, apimtį, taip pat reikia atsižvelgti į tyrimo etapą, kuriuo priimamas toks sprendimas, ir į tai, ar Komisija jau turėjo tam tikros informacijos apie įtariamus pažeidimus (šiuo klausimu žr. 2016 m. kovo 10 d. *HeidelbergCement / Komisija*, C-247/14 P, EU:C:2016:149, 39 punktą ir generalinio advokato išvados byloje *HeidelbergCement / Komisija*, C-247/14 P, EU:C:2015:694, 50 punktą).

47 Nagrinėjamu atveju iš paties ginčijamo sprendimo pavadinimo matyti, kad jis buvo priimtas remiantis Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 3 dalimi ir 24 straipsnio 1 dalies d punktu.

48 Ginčijamo sprendimo 1 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė, kad tiria *Facebook* grupės elgesį, susijusį su, viena vertus, jos atliekamu duomenų naudojimu ir, kita vertus, *Facebook* socialinio tinklo platforma Europos ekonominėje erdvėje (EEE).

49 Ginčijamo sprendimo 3 konstatuojamojoje dalyje Komisija tvirtino:

„Atlikdama tyrimą Komisija pagrindinį dėmesį skiria *Facebook* atliekamam duomenų naudojimui, kaip matyti iš tam tikrų [DCMS komiteto] 2018 m. gruodžio 5 d. ir 2019 m. vasario 18 d. paskelbtų vidaus dokumentų. Minėti *Facebook* vidaus dokumentai yra 2012–2015 m. laikotarpio. Kai kurie iš šių dokumentų susiję su *Facebook* vidaus diskusijomis, komercinėmis strategijomis ar elgesiu dėl prieigos prie *Facebook* duomenų, prieiga prie *Facebook* funkcijų ir duomenų monetizavimo strategijų, įskaitant galimybes suteikti trečiosioms šalims prieigą prie *Facebook* duomenų ar funkcijų mainais už įvairaus pobūdžio atlygį ir įvairiomis sąlygomis. Iš kitų dokumentų matyti, kad *Facebook* naudoja *Onavo* taikomąją programą, siekdama gauti komercinės vertės duomenų apie konkuruojančias paslaugas.“

50 Taigi Komisija nurodė, kad atlikdama tyrimą daugiausia dėmesio skiria ieškovės atliekamam duomenų naudojimui, išryškėjusiam tam tikruose ieškovės vidaus dokumentuose, kuriuos viešai paskelbė DCMS komitetas ir kurių turinį ji trumpai apibūdino. Ji taip pat nurodė, jog kiti dokumentai rodo, kaip ieškovė naudoja *Onavo* taikomąją programą, kad gautų komercinės vertės duomenų apie konkuruojančias paslaugas.

51 Ginčijamo sprendimo 4 konstatuojamojoje dalyje Komisija tvirtino:

„Remiantis šiais dokumentais atrodo, kad *Facebook* taikė ar taiko: i) sąlyginius susitarimus dėl dalijimosi duomenimis, kurie padidina duomenų srautą tarp *Facebook* ir trečiųjų šalių ir taip sustiprina *Facebook* įtaką galimoje duomenų rinkoje arba sudaro kliūtis patekti į rinką kaupiant duomenis; ii) veiksmus, susijusius su *Facebook* produktų (įskaitant taikomąją programą *Onavo*, taikomąją programą *Facebook Research* ir *Facebook Business Tools*) naudojimu siekiant gauti komercinės vertės duomenų apie konkurentų paslaugas, taip pašalinant potencialius konkurentus ir sudarant kliūtis patekti į galimas socialinio tinklo ir (arba) kitų skaitmeninių paslaugų rinkas; ir iii) galimai diskriminacinius veiksmus, dėl kurių ribojama prieiga prie *Facebook* duomenų, funkcijų ir taikomųjų programų sąsajų (API) arba kitų priemonių pagal tai, ar trečiosios šalys laikomos konkurentėmis, taip pašalinant potencialius konkurentus ir sudarant kliūtis patekti į galimas socialinio tinklo ir (arba) kitų skaitmeninių paslaugų rinkas.“

52 Ginčijamo sprendimo 5 konstatuojamoje dalyje Komisija pažymėjo:

„Remdamasi viešai prieinama informacija Komisija taip pat laikosi nuomonės, kad galėjo pasitaikyti atvejų, kai savo taikomosiose kai kuriose programose *Facebook* blokavo nuorodas į konkurentų taikomąsias programas ar [interneto] svetaines, taip pašalindama potencialius konkurentus ir sudarydama kliūtis patekti į galimas socialinio tinklo ir (arba) kitų skaitmeninių paslaugų rinkas. Be to, remdamasi viešai prieinama informacija Komisija mano, kad dėl ieškovės plano integruoti įvairias jos ryšių platformas, t. y. *WhatsApp*, *Instagram* ir *Facebook Messenger*, gali būti sustiprinta jos, kaip vartotojams skirtų ryšių paslaugų teikėjos, pozicija ir pašalinti potencialūs konkurentai.“

53 Ginčijamo sprendimo 6 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė:

„Jei toks elgesys būtų patvirtintas, jis galėtų sudaryti vieną ar kelis [SESV] 101 ir / arba 102 straipsnių bei EEE susitarimo 53 ir / arba 54 straipsnių pažeidimus.“

54 Pirmiausia reikia išnagrinėti ieškovės argumentą, grindžiamą Komisijos tyrimo dalyko dviprasmiškumu.

1) Dėl Komisijos tyrimo dalyko nustatymo

55 Ieškovė iš esmės mano, jog ginčijamas sprendimas yra dviprasmiškai motyvuotas, nes iš jo 1–3 konstatuojamųjų dalių matyti, kad Komisijos tyrimo objektas apima bet kokią su duomenų naudojimu susijusią praktiką, o 4 ir 5 konstatuojamosiose dalyse pateikiami neišsamūs duomenų naudojimo ir veiksmų, dėl kurių Komisija ją įtaria, pavyzdžiai. Ji pridūrė, kad ginčijamame sprendime nenurodyta jokio nustatytino konkurencijos teisės pažeidimo ir kad šiuo sprendimu Komisijai leidžiama atlikti bendrą ir neribotą visos jos veiklos auditą. Todėl Komisijos tyrimas panašus į atsitiktinę paiešką ir ieškovė negali žinoti savo teisių ir pareigų apimties, o Bendrasis Teismas negali įvertinti, ar nagrinėjamas prašymas pateikti informacijos yra pagrįstas ir ar prašoma informacija būtina.

56 Komisija ir Vokietijos Federacinė Respublika ginčija ieškovės argumentus.

57 Kaip ir Komisija, reikia pažymėti, kad ginčijamo sprendimo 1 ir 3 konstatuojamųjų dalių tikslas iš esmės yra įvadinis. Taigi 1 konstatuojamojoje dalyje nurodyti tiriamieji subjektai, t. y. *Facebook Inc.* ir visos jos grupės bendrovės, įskaitant, be kita ko, *WhatsApp Inc.*, *Instagram LLC*, *Facebook Israel Ltd* ir *Onavo Inc.*, taip pat tiriamojo elgesio sritis, t. y. duomenų naudojimas, tiriamosios paslaugos, t. y. *Facebook* socialinio tinklo platforma, ir nagrinėjama geografinė aprėptis, t. y. EEE.

58 Ginčijamo sprendimo 3 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė dokumentus, kuriais remdamasi nusprendė pradėti tyrimą dėl to, kaip ieškovė naudoja duomenis.

59 Ginčijamo sprendimo 4 ir 5 konstatuojamosiose dalyse Komisija, remdamasi šio sprendimo 3 konstatuojamojoje dalyje nurodytais dokumentais, išvardijo veiksmus, dėl kurių įtarė ieškovę ir kuriuos ketino ištirti.

60 Ginčijamo sprendimo 6 konstatuojamojoje dalyje Komisija nusprendė, kad „toks elgesys“ gali sudaryti vieną ar kelis SESV 101 ir 102 straipsnių bei EEE susitarimo 53 ir 54 straipsnių pažeidimus. Tai darydama ji neabejotinai kalbėjo apie veiksmus, nurodytus to sprendimo 4 ir 5 konstatuojamosiose dalyse.

61 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad, kaip teigia pati Komisija, ginčijamo sprendimo 4 ir 5 konstatuojamosiose dalyse veiksmai yra išvardyti išsamiai. Juos išvardydama Komisija aiškiai nurodė įtarimus, kuriuos ketino patikrinti, nustatė įtariamus konkurencijos taisyklių pažeidimus ir taip apibrėžė savo tyrimo dalyką, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 40 ir 41 punktuose nurodytą jurisprudenciją.

62 Taigi toks motyvavimas atitinka pareigą nurodyti prašymo pateikti informacijos tikslą, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 3 dalį.

63 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad kiti ieškovės nurodyti aiškinimai, pagal kuriuos ginčijamo sprendimo 4 ir 5 konstatuojamosiose dalyse nurodyti veiksmai laikomi duomenų naudojimo „neišsamiais pavyzdžiais“ arba „konkretesniais veiksmais“, lemtų pernelyg platų Komisijos tyrimo dalyko aiškinimą, o tai nesuderinama su šio sprendimo 40 ir 41 punktuose nurodyta jurisprudencija.

64 Iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad, kiek įmanoma, Sąjungos antrinės teisės aktą reikia aiškinti taip, kad jis kuo labiau atitiktų Sutarties nuostatas ir bendruosius Sąjungos teisės principus (2007 m. spalio 4 d. Sprendimo *Schutzverband der Spirituosen-Industrie*, C-457/05, EU:C:2007:576, 22 punktas; 2008 m. liepos 10 d., Sprendimo *Bertelsmann ir Sony Corporation of America / Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 174 punktas ir 2009 m. lapkričio 25 d. Sprendimo *Vokietija / Komisija*, T-376/07, EU:T:2009:467, 22 punktas).

65 Tokiomis aplinkybėmis ieškovė klaidingai tvirtina, kad Komisijos tyrimo dalykas yra dviprasmiškas, nes apima bet kokią praktiką, susijusią su tuo, kaip ji naudoja duomenis.

2) Dėl elgesio, dėl kurio priekaištaujama, aprašymo

66 Ieškovė tvirtina, jog net darant prielaidą, kad Komisijos tyrimo objektas turi būti suprantamas kaip griežtai apsiribojantis ginčijamo sprendimo 4 ir 5 konstatuojamosiose nurodytais veiksmais, tame sprendime nepakankamai tiksliai aprašyti tam tikri Komisijos įtariamų pažeidimų esminiai požymiai.

67 Pirma, ieškovė tvirtina, jog ginčijamame sprendime Komisija konkrečiai nenurodė veiklos sričių ar produktų, kuriems galėjo turėti įtakos to sprendimo 4 konstatuojamosios dalies i punkte nurodyti susitarimai dėl dalijimosi duomenimis, ar diskriminacinių veiksmų, ribojančių prieigą prie jos taikomųjų programų duomenų, funkcijų ir sąsajų ar kitų priemonių, nurodytų minėto sprendimo 4 konstatuojamojoje dalyje. Antra, Komisija nenustatė vieno ar kelių konkurentų, kuriems galėjo būti padaryta žala dėl ginčijamo sprendimo 4 konstatuojamosios dalies ii punkte išvardytų diskriminacinių veiksmų, įtariamo nuorodų į konkurentų reklamas ar interneto svetaines blokavimo ir preliminaraus plano integruoti įvairias jos ryšių platformas, nurodytų ginčijamo sprendimo 5 konstatuojamojoje dalyje. Trečia, to sprendimo 4 ir 5 konstatuojamosiose dalyse pateiktos nuorodos į potencialių konkurentų išstūmimą ir patekimo į rinką kliūčių sudarymą yra tokios bendros, kad remiantis jomis negalima nustatyti elgesio, dėl kurio Komisijai kilo įtarimų. Be to, nenustačius tariamo išstūmimo ar kliūčių rūšies arba kilmės, neįmanoma atskirti antikonkurencinio išstūmimo nuo konkurencijos pranašumais.

68 Ieškovės teigimu, dėl šių netikslumų neįmanoma nustatyti, ar Komisija galėjo pagrįstai manyti, kad kai kurie ginčijamame sprendime nurodyti dokumentai jai padės patvirtinti to sprendimo 4 ir 5 konstatuojamosiose dalyse numatytų veiksmų tikrumą. Kaip pavyzdžius ieškovė nurodė tris dokumentus, kuriuos Komisija prašė pateikti, ir ginčijamame sprendime nurodytus paieškos žodžius, nors šių dokumentų turinys neturi reikšmės tikrinant, ar vykdyti minėto sprendimo 4 ir 5 konstatuojamosiose dalyse nurodyti veiksmai, ir kad atitinkami žodžiai neturi jokio tikėtino ryšio su šiais veiksmais. Ieškovė taip pat negali veiksmingai pateikti savo pastabų Komisijai ir iš esmės turi spėlioti dėl to, kas jai yra priekaištaujama.

69 Komisija ir Vokietijos Federacinė Respublika ginčija ieškovės argumentus.

70 Reikia išnagrinėti, ar, atsižvelgiant į ginčijamo sprendimo priėmimo aplinkybes ir į tyrimo etapą, kuriuo jis buvo priimtas, ginčijamo sprendimo motyvavimas atitinka šio sprendimo 37–46 punktuose nurodytą jurisprudenciją.

71 Ginčijamo sprendimo 4 konstatuojamojoje dalyje Komisija aprašė veiksmus, dėl kurių įtaria ieškovę, ir atitinkamus ieškovės produktus ar paslaugas, kuriems prireikus turi įtakos šie veiksmai. Toje konstatuojamojoje dalyje ji nurodė, pirma, susitarimus dėl dalijimosi duomenimis, kurie sustiprina ieškovės įtaką galimoje duomenų rinkoje arba sudaro kliūtis patekti į tokią rinką, antra, veiksmus, susijusius su jos atliekamu *Onavo*, *Facebook Research* ir *Facebook Business Tools* produktų naudojimu, kad gautų komercinės vertės duomenų apie konkuruojančias paslaugas, ir, trečia, potencialiai diskriminuojančius veiksmus, ribojančius konkurentų prieigą prie jos taikomųjų programų duomenų, funkcijų ir sąsajų. Dėl pastarųjų dviejų veiksmų rūšių ji pažymėjo, kad dėl jų gali būti pašalinti potencialūs konkurentai arba jiems sudarytos kliūtys patekti į galimas socialinio tinklo ir kitų skaitmeninių paslaugų rinkas.

72 Ginčijamo sprendimo 5 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė, kad galėjo pasitaikyti atvejų, kai savo taikomosiose kai kuriose programose ieškovė blokavo nuorodas į konkurentų taikomąsias programas ar interneto svetaines, taip pašalindama potencialius konkurentus ir sudarydama kliūtis patekti į galimas socialinio tinklo ir kitų skaitmeninių paslaugų rinkas. Komisija pridūrė, kad dėl ieškovės plano integruoti įvairias savo ryšių platformas, t. y. *WhatsApp*, *Instagram* ir *Facebook Messenger*, gali būti sustiprinta jos, kaip vartotojams skirtų ryšių paslaugų teikėjos, pozicija ir pašalinti potencialūs konkurentai.

73 Reikia konstatuoti, kad ginčijamo sprendimo 4 ir 5 konstatuojamųjų dalių turinyje aiškiai ir nedviprasmiškai aprašyti veiksmų, dėl kurių Komisija įtaria ieškovę, tikslas ar poveikis, taip pat ieškovės produktai ar paslaugos, kuriems šie veiksmai gali turėti įtakos. Remiantis tokia informacija taip pat galima pakankamai tiksliai nustatyti tiriamus produktus ir įtarimus dėl pažeidimų, kuriais būtų pateisinamas šio sprendimo priėmimas.

74 Be to, reikia pažymėti, kad Komisija priėmė ginčijamą sprendimą, žinoma, praėjus maždaug vieniems metams po 2019 m. kovo 13 d. priimto pirmojo sprendimo prašyti pateikti informacijos, ir po šio sprendimo 3–9 punktuose nurodyto pasikeitimo raštais, kuriuose ieškovė jai pateikė tam tikros informacijos, reikalingos tyrimui atlikti. Tačiau ginčijamas sprendimas buvo priimtas per administracinės procedūros parengtinio tyrimo etapą pagal Reglamentą Nr. 1/2003, kuris skirtas Komisijai leisti surinkti visą svarbią konkurencijos taisyklių pažeidimą ar jo nebuvimą patvirtinančią informaciją ir suformuluoti pirminę poziciją dėl procedūros krypties ir jos vėlesnės eigos (šiuo klausimu žr. 2011 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Elf Aquitaine / Komisija*, C-521/09 P, EU:C:2011:620, 113 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

75 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad remiantis ginčijamo sprendimo motyvais, viena vertus, ieškovė gali patikrinti, ar prašoma informacija yra būtina tyrimui atlikti, ir, kita vertus, Sąjungos teismas gali vykdyti kontrolę. Remiantis tuo darytina išvada, kad ginčijamas sprendimas yra pakankamai motyvuotas.

76 Šios išvados nepaneigia šio sprendimo 67 punkte nurodyti ieškovės argumentai.

77 Atsižvelgiant į šio sprendimo 41 punkte nurodytą jurisprudenciją, ginčijamame sprendime Komisija privalėjo aiškiai nurodyti įtarimus, kuriuos ketina patikrinti, bet ne pateikti ieškovei visą turimą informaciją apie tariamus pažeidimus ar tikslią šių pažeidimų teisinę kvalifikaciją.

78 Taigi, priešingai, nei tvirtina ieškovė, pagal nagrinėjamu atveju ieškovei tenkančią pareigą nereikalaujama, kad per etapą, per kurį buvo priimtas ginčijamas sprendimas, būtų tiksliau nurodyti ieškovės veikla ir produktai, kuriems gali turėti įtakos ginčijamo sprendimo 4 konstatuojamosios dalies i–iii punktuose nurodyti veiksmai, tiksliau identifikuoti potencialūs konkurentai, kuriems galėjo būti padaryta žalos dėl to sprendimo 4 konstatuojamosios dalies ii punkte ir 5 konstatuojamojoje dalyje nurodytų veiksmų, ar išsamesnė informacija apie potencialių konkurentų išstūmimą ir patekimo į rinką kliūčių sudarymą.

79 Be to, ginčijamo sprendimo 1 dalyje Komisija apibrėžė savo tyrimo geografinę aprėptį, t. y. EEE, ir jo materialinę apimtį, t. y. ieškovės naudojimąsi duomenimis ir jos socialinio tinklo platformą. Kaip teisingai teigia Komisija, vien tai, kad tyrimas apima daug veiklos sričių ir kad šio tyrimo geografinė aprėptis yra plati, negali būti laikoma neaiškaus motyvavimo požymiu.

80 Taigi reikia konstatuoti, kad dėl ieškovės kritikuojamų tariamų netikslumų negalėjo būti pakenkta tam, kaip ji supranta tyrimo tikslą ir dalyką bei įtarimus dėl pažeidimų, kuriuos Komisija ketino tirti, ar Bendrojo Teismo galimybei vykdyti kontrolę.

81 Galiausiai, kiek tai susiję su argumentais, grindžiamais ieškovės nurodytais dokumentų ir paieškos žodžių pavyzdžiais, tariamai nereikšmingais tikrinant, ar vykdyti ginčijamo sprendimo 4 ir 5 konstatuojamosiose dalyse nurodyti veiksmai, pažymėtina, kad jais iš tiesų siekiama ginčyti šių dokumentų ir paieškos žodžių būtinumą tyrimui. Argumentai, kuriais siekiama ginčyti prašomos informacijos būtinumą, susiję su ginčijamo sprendimo teisėtumu iš esmės ir į juos negali būti atsižvelgta nagrinėjant pagrindą, grindžiamą pareigos motyvuoti pažeidimu (šiuo klausimu žr. 2019 m. balandžio 9 d. Sprendimo *Qualcomm ir Qualcomm Europe / Komisija*, T-371/17, nepaskelbtas Rink. EU:T:2019:232, 55 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Todėl šie argumentai bus analizuojami nagrinėjant antrąjį pagrindą.

82 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ieškovė nepagrįstai teigia, kad pažeista pareiga motyvuoti, numatyta SESV 296 straipsnyje ir Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 3 dalyje, kiek tai susiję su Komisijos tyrimo dalyku ir veiksmų, kurių vykdymą ji ketino patikrinti atlikdama tyrimą, aprašymu.

b) Dėl teisinio saugumo principo, teisės į gynybą ir teisės į gerą administravimą pažeidimo

83 Kalbant apie priekaištus, grindžiamus teisinio saugumo principo, teisės į gynybą ir teisės į gerą administravimą pažeidimu, reikia konstatuoti, kad ieškovė jiems pagrįsti nepateikė jokių savarankiškų argumentų, kurie skirtųsi nuo išdėstytųjų grindžiant argumentus, susijusius su pareigos motyvuoti pažeidimu. Todėl šie priekaištai turi būti atmesti.

84 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad visas pirmasis pagrindas turi būti atmestas.

2. Dėl ketvirtojo pagrindo, grindžiamo pareigos motyvuoti pažeidimu, kiek tai susiję su ginčijamame sprendime nurodytų paieškos žodžių apibrėžimu ir tyrimui nereikšmingų dokumentų traktavimu

85 Ieškovė priekaištauja Komisijai pažeidus pareigą motyvuoti, kiek tai susiję su, viena vertus, ginčijamame sprendime nurodytų paieškos žodžių apibrėžimu ir, kita vertus, jos tyrimui nereikšmingų dokumentų, kurie buvo pateikti vykdant ginčijamą sprendimą, traktavimu.

a) Dėl paieškos žodžių tinkamumo

86 Ieškovė tvirtina, jog Komisija nepaaiškino, kaip ir kodėl ji konstatavo, kad pagal paieškos žodžius, kuriuos prašė taikyti, buvo nustatyti tik jos tyrimui reikšmingi dokumentai, kuriais remdamasi ji galėjo nustatyti, ar padaryti jos įtariami pažeidimai.

87 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

88 Kaip matyti iš šio sprendimo 57–82 punktų, ginčijamas sprendimas yra pakankamai motyvuotas, kiek tai susiję su Komisijos tyrimo dalyku, veiksmų, kurių vykdymą ji ketino patikrinti atlikdama tyrimą, aprašymu ir prašomos informacijos būtinumu.

89 Atsižvelgiant į šio sprendimo 37–46 punktuose nurodytas nuostatas ir jurisprudenciją, pagal kurias apibrėžiama pareiga motyvuoti sprendimą prašyti informacijos, šia pareiga Komisija nėra įpareigojama dėl kiekvienos prašomos informacijos arba, kaip nagrinėjamu atveju, dėl kiekvieno paieškos žodžio, kurį prašoma taikyti, konkrečiai motyvuoti priežastis, dėl kurių mano, kad, viena vertus, ši informacija ar šis paieškos žodis yra būtinas jos tyrimui ir, kita vertus, juose yra tik šiam tyrimui reikšmingos informacijos arba remiantis jais galima nustatyti tik tokią informaciją.

90 Jei Komisija būtų įpareigota pateikti tokį motyvavimą, taip pat būtų viršytos šio sprendimo 110–114 punktuose nurodytos Komisijos pareigos atsižvelgiant į būtinumo principą. Kalbant konkrečiai, prašymo pateikti informacijos ir įtariamo pažeidimo sąsajos reikalavimas yra tenkinamas, jei Komisija gali prašymo teikimo momentu pagrįstai daryti prielaidą, kad ta informacija gali jai padėti nustatyti, ar yra pažeidimas. Šiuo atžvilgiu iš Komisijos negalima reikalauti jokio tikrumo.

91 Be to, kaip matyti iš šio sprendimo 37 punkto, pareigos motyvuoti laikymasis turi būti vertinamas atsižvelgiant ne tik į jos formuluotę, bet ir į kontekstą.

92 Šiuo aspektu, kaip nurodyta šio sprendimo 74 punkte, ginčijamas sprendimas buvo priimtas per administracinės procedūros parengtinio tyrimo etapą pagal Reglamentą Nr. 1/2003, kuris skirtas Komisijai leisti surinkti visą svarbią konkurencijos taisyklių pažeidimą ar jo nebuvimą patvirtinančią informaciją ir suformuluoti pirminę poziciją dėl procedūros krypties ir jos vėlesnės eigos.

93 Kalbant konkrečiai, prašymo pateikti informacijos, kaip antai ginčijamo sprendimo, vienintelis tikslas yra sudaryti sąlygas Komisijai gauti reikiamą informaciją ir dokumentus, kad ji galėtų patikrinti tam tikros faktinės ir teisinės situacijos tikrumą ir turinį (2016 m. kovo 10 d. Sprendimo *HeidelbergCement / Komisija*, C-247/14 P, EU:C:2016:149, 37 punktas).

94 Be to, ginčijamas sprendimas buvo priimtas ieškovei ir Komisijai pasikeitus raštais, kuriuose, be kita ko, pati ieškovė nurodė tam tikrus paieškos žodžius, kurie gali būti svarbūs pateikiant Komisijos norimą gauti informaciją. Taigi, be kita ko, ginčijamo sprendimo I.C priede pateikti tam tikri paieškos žodžiai, kuriuos ieškovė nurodė atsakydama į 2019 m. kovo 13 d. Komisijos prašymą pateikti informacijos. Be to, iš ginčijamo sprendimo 15 konstatuojamosios dalies, susijusios su 2019 m. lapkričio 11 d. sprendimu prašyti pateikti informacijos, kurį Komisija vėliau atšaukė, matyti, kad Komisija sudarė paieškos žodžių, kuriuos prašė taikyti, sąrašą, remdamasi ieškovės atsakymu į 2019 m. kovo 13 d. prašymą pateikti informacijos ir jos vidaus dokumentais, kuriuos viešai paskelbė DCMS komitetas. Neginčijama, kad ginčijamame sprendime nurodyti paieškos žodžiai taip pat buvo pateikti 2019 m. lapkričio 11 d. sprendime.

95 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ieškovė negali pagrįstai remtis pareigos motyvuoti pažeidimu, kiek tai susiję su ginčijamame sprendime nurodytų paieškos žodžių tinkamumu.

b) Dėl nereikšmingų dokumentų traktavimo

96 Ieškovė priekaištauja Komisijai pirminiame sprendime nemotyvavus atsisakymo leisti patikrinti dokumentų, nustatytų pritaikius paieškos žodžius, reikšmingumą. Kalbant konkrečiai, pirma, Komisija nepaaiškino, kodėl ieškovei negalėjo būti leista atsisakyti pateikti tam tikrus dokumentus, net jeigu jos nepriklausomi advokatai, turintys teisę verstis advokato praktika Sąjungoje, laikė šiuos dokumentus akivaizdžiai nereikšmingais. Antra, ji nepaaiškino, kodėl dokumentai, kuriuose yra konfidencialios informacijos, susijusios su advokato ir jo kliento bendravimu, negali būti jai perduoti, nors dokumentai, kuriuose yra asmens duomenų, gali būti perduoti. Šiuo klausimu ieškovė tvirtina: kadangi pirminiame sprendime buvo reikalaujama pateikti informacijos, kurioje yra asmens duomenų, jame turėjo būti numatytos tinkamos ir pakankamos garantijos šiai informacijai apsaugoti. Komisija nemotyvavo atsisakymo suteikti tokias garantijas.

97 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

98 Pirmiausia reikia priminti, kad pirminio sprendimo 1 straipsnyje numatyta, kad ieškovė pateikia Komisijai to sprendimo I.A, I.B ir I.C prieduose nurodytus dokumentus. Keičiančio sprendimo 3 straipsnyje Komisija patvirtino specialią procedūrą dėl dokumentų, kuriuos ieškovė turėjo pateikti pagal ginčijamą sprendimą, tačiau kurie nebuvo susiję su jos komercine veikla ir kuriuose buvo neskelbtinų asmens duomenų.

99 Be to, 2021 m. vasario 8 d. ieškovė, remdamasi Procedūros reglamento 86 straipsniu, patikslino ieškinį, kad būtų atsižvelgta į keičiančio sprendimo priėmimą. Taigi, atsižvelgiant į šio sprendimo 15 punkte nurodytus reikalavimus, ieškovės ieškinio dalykas – prašymas panaikinti pirminį sprendimą, iš dalies pakeistą keičiančiu sprendimu.

100 Nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas negali spręsti dėl pirminio sprendimo teisėtumo, neatsižvelgdamas į pakeitimus, padarytus keičiančiu sprendimu.

101 Fizinio ar juridinio asmens pareikštas ieškinys dėl panaikinimo yra priimtinas tik tuo atveju, jei ieškovas yra suinteresuotas, kad ginčijamas aktas būtų panaikintas. Toks suinteresuotumas reiškia, kad pats šio akto panaikinimas gali turėti teisinių pasekmių ir kad taip dėl ieškinio baigties gali atsirasti nauda jį pareiškusiai šaliai (2015 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Mory ir kt. /*

Komisija, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 55 punktas). Analogiškai tas pats pasakytina apie suinteresuotumą pateikti ieškinio pagrindą (2017 m. vasario 28 d. Sprendimo *Canadian Solar Emea ir kt. / Taryba*, T-162/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:124, 68 punktas).

102 Nagrinėjamu atveju prieš priimant keičiantį sprendimą ieškovė nepateikė Komisijai jokių dokumentų, kuriems būtų taikoma tuo sprendimu patvirtinta virtualios duomenų saugyklos procedūra.

103 Taigi prireikus ieškovė negalėtų turėti jokios naudos dėl galimo pirminio sprendimo panaikinimo remiantis pareigos motyvuoti pažeidimu dėl to, kad tame sprendime nenurodytos, pirma, priežastys, dėl kurių ji negalėjo atsisakyti pateikti tam tikrus dokumentus, ir, antra, priežastys, dėl kurių nebuvo nustatytos konkrečios garantijos, pavyzdžiui, procedūra, pagal kurią sukuriama virtuali duomenų saugykla, siekiant tam tikrų fizinių asmenų privatumo.

104 Darytina išvada, kad šį priekaištą reikia atmesti kaip nepriimtiną.

105 Kadangi nė vienas iš ieškovės argumentų, pateiktų grindžiant ketvirtąjį pagrindą, nėra pagrįstas, šį pagrindą reikia atmesti.

3. Dėl antrojo pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio pažeidimu, teisės į gynybą pažeidimu ir piktnaudžiavimu įgaliojimais

106 Nurodydama antrąjį pagrindą ieškovė teigia, kad ginčijamu sprendimu pažeista Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 3 dalis, nes tame sprendime įpareigota pateikti daug Komisijos tyrimui nereikšmingų dokumentų, jis prieštarauja būtinumo principui, pažeidžia teisę į gynybą ir yra piktnaudžiavimas pagal Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnį jai suteiktais įgaliojimais, neteisėtai siekiant gauti ginčijamame sprendime aprašytiems galimiems pažeidimams nereikšmingos informacijos.

107 Antrąjį pagrindą sudaro trys dalys.

a) Dėl antrojo pagrindo pirmos dalies, grindžiamos Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 1 ir 3 dalių pažeidimu

108 Ieškovė priekaištauja Komisijai pažeidus Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnyje nustatytą būtinumo principą. Ji tvirtina, kad pritaikius ginčijamame sprendime nurodytus paieškos žodžius neišvengiamai randama daug dokumentų, kurie nėra reikšmingi Komisijos tyrimui, pirma, dėl ilgo laikotarpio, dėl kurio prašoma atlikti paiešką, ir, antra, dėl to, kad aptariami paieškos žodžiai yra labai paplitę žodžiai arba posakiai ir net vartojami bendrinėje kalboje. Taigi tokie paieškos žodžiai gali būti vartojami aplinkybėmis, nesusijusiomis su veiksmais, dėl kurių Komisija atlieka tyrimą. Ieškovė taip pat teigia, kad Komisija pažeidė būtinumo principą, kai paprašė pateikti daug dokumentų, nenustačiusi garantijų, kurios būtų bent jau lygiavertės teikiamoms, kai įmonės atlieka patikrinimus pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnį.

109 Komisija ginčija ieškovės argumentų, pateiktų dėl ginčijamame sprendime nurodytų paieškos žodžių, priimtinumą, motyvuodama tuo, kad jie pirmą kartą buvo nurodyti dubliko etape, todėl pateikti pavėluotai, ir kad jie išdėstyti tik dubliko priede.

110 Pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 konstatuojamąją dalį Komisija turi turėti teisę visoje Sąjungoje reikalauti pateikti tokią informaciją, kurios reikia siekiant nustatyti pagal SESV 101 straipsnį draudžiamus susitarimus, sprendimus ar suderintus veiksmus ar SESV 102 straipsniu draudžiamą piktnaudžiavimą dominuojančia padėtimi.

111 Be to, iš Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 1 dalies matyti, kad siekdama atlikti savo pareigas, skirtas jai pagal šį reglamentą, Komisija gali paprastu prašymu ar sprendimu paprašyti įmones ir įmonių asociacijas pateikti „visą reikiamą informaciją“.

112 Kaip nurodyta šio sprendimo 43 punkte, Komisija gali reikalauti pateikti tik tą informaciją, kuri leistų jai ištirti tariamus pažeidimus, kuriais grindžiamas tyrimo atlikimas ir kurie nurodyti prašyme pateikti informacijos.

113 Atsižvelgiant į pagal Reglamentą Nr. 1/2003 Komisijai suteiktą plačią tyrimo diskreciją, ji turi įvertinti, ar informacija būtina siekiant nustatyti konkurencijos taisyklių pažeidimą. Net jeigu Komisija mato tam tikrus pažeidimo požymius ar net turi įrodymų, ji gali teisėtai nuspręsti, kad reikia paprašyti papildomos informacijos, leidžiančios geriau apibrėžti pažeidimo mastą, nustatyti jo trukmę ar tą pažeidimą darančių įmonių ratą (2021 m. sausio 28 d. Sprendimo *Qualcomm ir Qualcomm Europe / Komisija*, C-466/19 P, EU:C:2021:76, 69 punktas).

114 Kiek tai susiję su Sąjungos teismo vykdoma Komisijos atlikto informacijos būtinumo vertinimo kontrole, iš jurisprudencijos matyti, kad būtinumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į prašyme pateikti informacijos nurodytą tikslą, t. y. pažeidimų įtarimus, kuriuos Komisija ketina patikrinti. Prašymo pateikti informacijos ir įtariamo pažeidimo sąsajos reikalavimas tenkinamas, jei Komisija gali prašymo teikimo momentu pagrįstai daryti prielaidą, kad ta informacija gali jai padėti nustatyti, ar yra pažeidimas (2021 m. sausio 28 d. Sprendimo *Qualcomm ir Qualcomm Europe / Komisija*, C-466/19 P, EU:C:2021:76, 70 punktas).

115 Nagrinėjamu atveju reikia priminti, kad ginčijamo sprendimo 1 straipsnio pirmoje pastraipoje Komisija nusprendė, kad ieškovė turi jai pateikti to sprendimo I.A, I.B ir I.C prieduose nurodytą informaciją. I.A priede pateiktos reikšmingų sąvokų apibrėžtys ir nurodymai, be kita ko, techniniai, kurių turi būti laikomasi pateikiant prašomus dokumentus. I.B priede išdėstyti pateikimo nurodymai. I.C priede pateikti paieškos žodžiai, kuriuos ieškovė turi taikyti savo vidaus dokumentuose, ir su tuo susiję paaiškinimai. Komisijos prašomi dokumentai yra tie, kurie atitinka šiuos paieškos žodžius ir kuriuos savo vardu parengė arba gavo tam tikri saugotojai (*custodians*). Šie saugotojai yra trys, t. y. [*konfidencialu*] [1].

1) Dėl ieškovės argumentų apimties ir ginčijamų paieškos žodžių nustatymo

116 Grįsdama argumentą, kad pritaikius ginčijamame sprendime pateiktus paieškos žodžius būtų rasta daug nereikšmingų dokumentų, ieškovė visų pirma nurodo tam tikrus ginčijamo sprendimo I.C priede paminėtus paieškos žodžius ir teigia, kad jie turi būti suprantami kaip neišsamūs pavyzdžiai, skirti jos argumentui iliustruoti. Ji pridūrė, kad būtų buvę neprotinga ar net neįmanoma sutelkti dėmesį į kiekvieną paieškos žodį atskirai.

[1] Konfidencialūs duomenys neskelbiami.

117 Reikia priminti, jog vien dėl to, kad Bendrasis Teismas ieškinyje dėl panaikinimo ieškovo pateiktą pagrindą pripažįsta pagrįstu, jis negali automatiškai panaikinti viso skundžiamo teisės akto. Viso akto panaikinimas negali būti pagrįstas, jei akivaizdžiai matyti, kad šiuo pagrindu, susijusiu tik su konkrečiu ginčijamo akto aspektu, galima pagrįsti tik panaikinimą iš dalies (2008 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Komisija / Département du Loiret*, C-295/07 P, EU:C:2008:707, 104 punktas).

118 Šiuo klausimu pažymėtina, kad Sąjungos teisės aktą galima panaikinti iš dalies, tik jei prašomos panaikinti nuostatos gali būti atskirtos nuo likusios teisės akto dalies. Šis atskiriamumo reikalavimas netenkinamas, jei iš dalies panaikinus aktą būtų pakeista jo esmė. Siekiant patikrinti ginčijamų nuostatų atskiriamumą, reikia išnagrinėti minėtų nuostatų apimtį, kad būtų galima įvertinti, ar jų panaikinimas pakeistų minėto sprendimo prasmę ir esmę (žr. 2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Taryba*, C-425/13, EU:C:2015:483, 94 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

119 Reikia priminti, kad ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje ieškovei nustatyta pareiga pagal Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 3 dalį pateikti to sprendimo priede nurodytus dokumentus, t. y. tuos, kurie randami jos duomenų bazėse pritaikius minėtuose prieduose nurodytus paieškos žodžius ir kuriuos tam tikru laikotarpiu savo vardu parengė arba gavo tam tikri saugotojai.

120 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad Komisijos atitikties būtinumo principui bendras vertinimas, jei būtų įmanomas, nėra tinkamas. Aplinkybė, kad, kaip teigia ieškovė, tam tikri paieškos žodžiai gali būti pernelyg neaiškūs, nes reikalaudama pateikti visus dokumentus, rastus pritaikius šiuos paieškos žodžius, Komisija pažeidė būtinumo principą, neturi įtakos tam, kad kiti paieškos žodžiai gali būti pakankamai tikslūs ar tikslingi, kad būtų galima nustatyti pagal šio sprendimo 114 punkte nurodytą jurisprudenciją reikalaujamą sąsają.

121 Darytina išvada, kad jei Bendrasis Teismas nuspręstų, kad tam tikri paieškos žodžiai buvo apibrėžti pernelyg neaiškiai, todėl ginčijamame sprendime jie nurodyti pažeidžiant būtinumo principą, jis turėtų panaikinti tą sprendimą tik tiek, kiek jame reikalaujama, kad ieškovė pateiktų dokumentus, rastus pritaikius aptariamus paieškos žodžius.

122 Toks panaikinimas iš dalies neturėtų įtakos ieškovės pareigai pagal ginčijamo sprendimo 1 straipsnį pateikti dokumentus, gautus pritaikius kitus paieškos žodžius, patvirtintus laikantis būtinumo principo. Taip dėl tokio panaikinimo iš dalies nebūtų pakeista nei ginčijamo sprendimo prasmė, nei esmė, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 118 punkte nurodytą jurisprudenciją.

123 Be to, pagal suformuotą jurisprudenciją Sąjungos institucijų aktams taikoma teisėtumo prezumpcija, kurią paneigti, pateikdami įrodymų, galinčių sukelti abejonių dėl institucijos atsakovės atliktų vertinimų, turi asmenys, prašantys panaikinti tokius aktus (žr. 1999 m. spalio 6 d. Sprendimo *Salomon / Komisija*, T-123/97, EU:T:1999:245, 46 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

124 Tokiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas gali tikrinti, ar buvo laikomasi būtinumo principo, tik dėl ieškovės konkrečiai ginčijamų paieškos žodžių. Kiti paieškos žodžiai turi būti laikomi apibrėžtais laikantis šio principo.

125 Ieškovė kai kuriuos paieškos žodžius nurodė ieškinyje, kitus – tik dublike, kai kuriuos – šio procesinio dokumento tekste, dar kitus – jo priede.

126 Komisija ginčija ieškovės argumentų dėl pirmą kartą dublike nurodytų paieškos žodžių priimtinumą, motyvuodama tuo, kad jie buvo pateikti pavėluotai ir išdėstyti tik dubliko priede.

127 Iš Procedūros reglamento 84 straipsnio matyti, kad vykstant procesui negalima remtis naujais pagrindais, nebent jie pagrindžiami teisinėmis ir faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui.

128 Sąvoka „pagrindas“, kaip ji suprantama pagal šią nuostatą, buvo išaiškinta plačiai, kaip taip pat apimanti priekaištus (2018 m. lapkričio 29 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, T-459/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:857, 25 punktas) ir net paprastus „argumentus“ (šiuo klausimu žr. 2019 m. liepos 11 d. Sprendimo *Silver Plastics ir Johannes Reifenhäuser / Komisija*, T-582/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:497, 198 punktą).

129 Nagrinėjamu atveju ieškovė iš esmės tvirtina, kad dubliko etape nurodant naujus paieškos žodžius siekta tik pagrįsti ieškinyje jau išdėstytus argumentus, o ne paneigti priešingus argumentus ar įrodymus, kuriuos Komisija pateikė atsiliepimo į ieškinį etape. Tačiau, atsižvelgiant į šio sprendimo 120 ir 121 punktuose išdėstytus motyvus, reikia konstatuoti, kad taip ieškovė pateikė naujus argumentus dėl aspektų, kurių, viena vertus, aiškiai neginčijo ieškinyje, nors galėjo tai padaryti, ir, kita vertus, kurių Komisija nenurodė atsiliepime į ieškinį.

130 Be to, kalbant apie aptariamus paieškos žodžius, nurodytus ne paties ieškinio tekste, o tik jo priede, reikia priminti, kad priedai atlieka tik įrodomąją ir pagalbinę funkciją (2002 m. kovo 21 d. Sprendimo *Joynson / Komisija*, T-231/99, EU:T:2002:84, 154 punktas).

131 Taigi ieškovės argumentai, grindžiami paieškos žodžiais, pirmą kartą nurodytais dubliko etape, turi būti atmesti kaip nepriimtini.

2) Dėl argumentų, pateiktų dėl ieškinyje nurodytų paieškos žodžių, pagrįstumo

132 Pirma, ieškovė tvirtina, kad žodžių junginiai „big question“ (didelis klausimas), „for free“ (nemokamai), „not good for us“ (mums nenaudinga) ir „shut* down“ (uždaryti) dėl savo pobūdžio gali būti vartojami bendrinėje kalboje kalbant apie dalykus, kurie bet kuriuo atveju neturi nieko bendro su Komisijos tiriamu elgesiu ar veiksmais. Šiuo aspektu tokie paieškos žodžiai yra pernelyg neaiškūs ir bendri ir sudaro didelio masto „atsitiktinės paieškos“ dalį. Ji priduria, kad taikant šiuos bendrus žodžius dokumentams, susijusiems su [*konfidencialu*] viešaisiais asmenimis [*konfidencialu*], padidėja tikimybė gauti nereikšmingus rezultatus. Iš tiesų šie asmenys yra atsakingi už visus ieškovės komercinės veiklos aspektus ir juos prižiūri, įskaitant veiklą, kuri mažai susijusi arba visai nesusijusi su tiriamais faktais, pavyzdžiui, įmonės žmogiškuosius išteklius, finansų organizavimą ir socialinę atsakomybę arba jų dalyvavimą asmeniniuose projektuose ir filantropinėje veikloje. Be to, ieškovė nurodo tam tikrus, jos nuomone, nereikšmingų dokumentų, nustatytų pritaikius tam tikrus paieškos žodžius, pavyzdžius.

133 Komisija ginčija teiginius, susijusius su paieškos žodžiais „big question“, „for free“, „not good for us“ ir „shut* down“.

134 Dėl paieškos žodžių „big question“ Komisija teisingai teigia, o ieškovė to neginčija, kad šis žodžių junginys vartojamas [*konfidencialu*] dviem kolegoms išsiųstame elektroniniame laiške, kurio kopiją gavo [*konfidencialu*]. Šiame elektroniniame laiške [*konfidencialu*] nurodė tam tikriems operatoriams nesuteikti prieigos prie ieškovės taikomųjų programų sąsajų (API). Šiame elektroniniame laiške vartojant žodžių junginį „big question“ apibūdinamas strateginis

sprendimas, kuris turi būti priimtas šiuo klausimu. Tuo remdamasi Komisija padarė išvadą, o ieškovė to neginčijo, kad žodžiai „big question“ galėjo būti pateikti arba atsakymuose į šį elektroninį laišką, arba paskesniuose minėtų asmenų elektroniniuose laiškuose, kuriuose minimas aptariamas „didelis klausimas“, arba kituose tų pačių asmenų elektroniniuose laiškuose, kuriuose kalbama apie galimus panašius antikonkurencinius strateginius sprendimus.

135 Kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 4 konstatuojamosios dalies iii punkto, Komisija ketino ištirti, ar vykdomi galimai diskriminaciniai veiksmai, dėl kurių ribojama prieiga prie *Facebook* duomenų, funkcijų ir API arba kitų priemonių, pagal tai, ar trečiosios šalys laikomos konkurentėmis, taip pašalinant potencialius konkurentus ir sukuriant kliūtis patekti į galimas socialinio tinklo ir kitų skaitmeninių paslaugų rinkas.

136 Ieškovė negali tvirtinti, kad Komisija turėjo savo prašymą apriboti elektroniniais laiškais, kuriuose daroma nuoroda į pradinį elektroninį laišką ar kurie su juo susiję, arba iš esmės naudoti kitus būdus, pavyzdžiui, apibrėžti daug trumpesnius laikotarpius arba nurodyti tik konkrečių asmenų bendravimą. Ji taip pat negali teigti, kad šių žodžių taikymas visiems dokumentams, kuriuos per septynerius metus parengė ar gavo trys saugotojai, buvo didelio masto „atsitiktinė paieška“.

137 Reikia pažymėti, kad paieškos žodžiai „big question“ skirti tik dviem saugotojams taikyti, t. y. [*konfidencialu*], ir kad su šiais žodžiais susijusiame prašyme nurodytas laikotarpis yra toks pat kaip ir tiriamasis laikotarpis.

138 Taigi, atsižvelgiant į šio straipsnio 134 punkte nurodytas aplinkybes, kurių ieškovė neginčija, prašydama jos pateikti dokumentus, rastus pritaikius paieškos žodžius „big question“, nepaisant to, kad šis žodžių junginys gali būti vartojamas bendrinėje kalboje, Komisija ginčijamo sprendimo priėmimo dieną galėjo pagrįstai manyti, jog, remiantis šio sprendimo 114 punkte nurodyta jurisprudencija, ši informacija gali jai padėti nustatyti, ar egzistuoja ginčijamo sprendimo 4 konstatuojamosios dalies iii punkte minėtas elgesys.

139 Dėl paieškos žodžių „for free“ Komisija teisingai teigia, o ieškovė to neginčija, kad šis žodžių junginys vartojamas DCMS komiteto viešai paskelbtame elektroniniame laiške, kuriame kalbama apie ieškovės komercines strategijas duomenų monetizavimo srityje, be kita ko, apie įvairias galimybes suteikti trečiųjų šalių taikomųjų programų kūrėjams prieigą prie API ir duomenų apie jos naudotojus. Ji taip pat neginčija, kad elektroninį laišką parašęs asmuo aptarė, ar prieiga turi būti suteikiama nemokamai, ar už mokestį, su reklamos išlaidų sąlyga arba mainais už visišką duomenų ir API abipusiškumą, pagal kurį ieškovės API ir duomenys būtų nemokamai prieinami trečiųjų šalių taikomosios programoms, veikiančioms *Facebook* platformoje naudojant API, mainais už jų naudotojų duomenų dalijimąsi su ieškove. Remdamasi tuo Komisija daro išvadą, o ieškovė to neginčija, kad paieškos žodžiai „for free“ leidžia nustatyti dokumentus, kuriuose kalbama apie galimus sąlyginius susitarimus dėl dalijimosi duomenimis, kurie gali padidinti duomenų srautą tarp ieškovės ir trečiųjų šalių ir taip sustiprinti ieškovės įtaką rinkoje arba sudaryti patekimo į rinką kliūtis kaupiant duomenis. Kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 4 konstatuojamosios i punkto, Komisija būtent siekia ištirti, ar egzistuoja tokie susitarimai.

140 Dėl šių paieškos žodžių ieškovė taip pat pateikia šio sprendimo 136 punkte išdėstytus argumentus. Dėl priežasčių, analogiškų išdėstytoms šio sprendimo 137 ir 138 punktuose, reikia konstatuoti, jog ginčijamo sprendimo priėmimo dieną Komisija galėjo pagrįstai manyti, kad, remiantis šio sprendimo 114 punkte nurodyta jurisprudencija, ši informacija galėjo jai padėti nustatyti, ar vykdomi šio sprendimo 4 konstatuojamosios dalies i punkte nurodyti veiksmai.

141 Dėl paieškos žodžių „shut* down“ Komisija teigia, o ieškovė to neginčija, kad šis žodžių junginys buvo vartojamas, pirma, DCMS komiteto paskelbtuose ieškovės vidaus dokumentuose, kalbant apie galimą ieškovės strategijos apriboti trečiųjų šalių, kurios laikomos konkurentėmis, prieigą prie jos duomenų priėmimą, ir, antra, elektroniniame laiške, kuriame [konfidencialu] patvirtino *Vine* taikomosios programos prieigos prie API apribojimus.

142 Komisija priduria, o ieškovė to neginčija, kad paieškos žodžiai „shut* down“ susiję su galimu ieškovės strategijos apriboti trečiųjų šalių, kurios laikomos konkurentėmis, prieigą prie jos duomenų priėmimu, kaip nurodyta ginčijamo sprendimo 4 konstatuojamosios iii punkte. Todėl pagal šiuos paieškos žodžius galima nustatyti dokumentus, kuriuose užsimenama apie tokius galimai antikonkurencinius veiksmus, nes jie tikriausiai buvo vartojami kalbant apie prieigos prie ieškovės duomenų apribojimą kitiems konkurentams.

143 Dėl šių paieškos žodžių ieškovė taip pat pateikia šio sprendimo 136 punkte išdėstytus argumentus. Dėl priežasčių, analogiškų išdėstytoms šio sprendimo 137 ir 138 punktuose, išskyrus tai, kad paieškos žodžiai „shut* down“ buvo taikomi trims saugotojams, reikia konstatuoti, jog ginčijamo sprendimo priėmimo dieną Komisija galėjo pagrįstai manyti, kad, remiantis šio sprendimo 114 punkte nurodyta jurisprudencija, ši informacija galėjo jai padėti nustatyti, ar vykdomi šio sprendimo 4 konstatuojamosios dalies iii punkte nurodyti veiksmai.

144 Kiek tai susiję su paieškos žodžiais „not good for us“, ieškovė neginčija, kad šis žodžių junginys vartojamas 2012 m. lapkričio 19 d. [*konfidencialu*] siųstame elektroniniame laiške, kurį 2018 m. viešai paskelbė DCMS komitetas ir kuriame aptarta galimybė, kad kūrėjai kurtų taikomąsias programas naudodami duomenis, susijusius su *Facebook* naudotojais ir jų draugais, už tai nepateikdami duomenų ieškovei. Šiame elektroniniame laiške [*konfidencialu*] nurodė įvairius būdus, kaip ieškovė galėtų gauti duomenis iš trečiųjų šalių mainais į savo duomenis.

145 Komisija priduria, o ieškovė to neginčija, jog, atsižvelgiant į aptariamą elektroninį laišką, atrodo, kad žodžių junginys „not good for us“ susijęs su ginčijamo sprendimo 4 konstatuojamosios dalies i punkte nurodytais galimais sąlyginiais susitarimais dėl dalijimosi duomenimis, kurie gali padidinti duomenų srautą tarp ieškovės ir trečiųjų šalių ir taip sustiprinti ieškovės įtaką rinkoje arba sudaryti patekimo į rinką kliūtis kaupiant duomenis. Ji taip pat priduria, kad šis žodžių junginys gali būti nurodytas ir atsakymuose į šį elektroninį laišką, ir paskesniuose elektroniniuose laiškuose dėl to, ar, kaip teigia [*konfidencialu*], kiti kūrėjų veiksmai taip pat gali būti „nenaudingi [ieškovei]“, arba kituose minėto asmens elektroniniuose laiškuose, kuriuose keliamas tas pats klausimas dėl panašių kitų kūrėjų veiksmų.

146 Dėl šių paieškos žodžių ieškovė taip pat pateikia šio sprendimo 136 punkte išdėstytus argumentus. Dėl priežasčių, analogiškų išdėstytoms šio sprendimo 137 ir 138 punktuose, reikia konstatuoti, jog ginčijamo sprendimo priėmimo dieną Komisija galėjo pagrįstai manyti, kad, remiantis šio sprendimo 114 punkte nurodyta jurisprudencija, ši informacija galėjo jai padėti nustatyti, ar vykdomi šio sprendimo 4 konstatuojamosios dalies i punkte nurodyti veiksmai.

147 Darytina išvada, jog ieškovė neįrodė, kad Komisija pažeidė būtinumo principą, kiek tai susiję su paieškos žodžiais „big question“, „for free“, „not good for us“ ir „shut* down“.

148 Be to, atsižvelgiant į tai, kad, kaip matyti iš šio ieškinio pirmojo pagrindo nagrinėjimo, Komisija laikėsi jai tenkančios pareigos motyvuoti, ieškovė taip pat nepagrįstai priekaištauja Komisijai nepaaiškinus, kaip tam tikrų paieškos žodžių naudojimas atitinka būtinumo principą.

149 Antra, dėl paieškos žodžių „compet* + shar*“, „compet* + partner*“, „compet* + strateg*“, „line + strateg*“ ir „line + block*“ reikia pažymėti, kad ieškovė ginčija jų teisėtumą, remdamasi, kaip ji mano, labai dideliu dokumentų, nustatytų taikant šiuos žodžius jos vidaus duomenų bazėse, skaičiumi. Dėl žodžių „[*konfidencialu*] + shar*“, „[*konfidencialu*] + shar*“, „[*konfidencialu*] + shar*“, „[*konfidencialu*] + shar*“, „[*konfidencialu*] + shar*“, „duplicat* + (limit & data)“, „duplicat* + block*“ ir „duplicat* + remov*“ ieškovė teigia, kad juos taikant nustatomi dokumentai, kurie, jos nuomone, yra nereikšmingi Komisijos tyrimui. Šios dvi aplinkybės rodo, kad visi šie paieškos žodžiai neatitinka būtinumo principo.

150 Kaip teigia Komisija, remiantis šiais argumentais negalima ginčyti aptariamų žodžių tinkamumo ar būtinumo jos tyrimui. Iš nagrinėjamo prašymo pateikti informacijos pobūdžio matyti, kad jo apimtis paaiškėja tik pritaikius paieškos žodžius ieškovės duomenų bazėse siekiant nustatyti šiuos žodžius atitinkančius dokumentus. Dėl paieškos žodžių taikymo metodo neišvengiama, kad nustatomi ir dokumentai, kurie galiausiai bus nereikšmingi tyrimui. Taigi vien to, kad pritaikius paieškos žodžius nustatoma daug dokumentų, ir iš jų kai kurie, kaip vėliau paaiškės, yra nereikšmingi Komisijos tyrimui, nepakanka, kad būtų galima konstatuoti, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 113 ir 114 punktuose nurodytą jurisprudenciją, jog aptariami paieškos žodžiai neturi jokios sąsajos su Komisijos įtariamu pažeidimu. To taip pat nepakanka, kad būtų galima atmesti galimybę, kad ginčijamo sprendimo priėmimo dieną Komisija galėjo pagrįstai manyti, jog šių paieškos žodžių taikymas gali jai padėti nustatyti pažeidimo buvimą ir mastą, jo trukmę ir įmonių, dalyvavusių darant pažeidimą, ratą.

151 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ieškovė neįrodė, kad kuris nors ginčijamame sprendime nurodytas paieškos žodis neatitinka būtinumo principo, kylančio iš Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 1 dalies, kaip jis išaiškintas šio sprendimo 110–114 punktuose nurodytoje jurisprudencijoje.

152 Dėl ieškovės argumento, kad Komisija pažeidė būtinumo principą, nes prašė pateikti dokumentus nenustačiusi garantijų, kurios būtų bent jau lygiavertės toms, kurios teikiamos įmonėms atliekant patikrinimus pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnį, reikia pažymėti, jog Bendrasis Teismas, nagrinėdamas ieškinį dėl sprendimo prašyti pateikti informacijos, kaip antai ginčijamo sprendimo, panaikinimo ir neviršydamas jam pateiktų pagrindų ribų, turi patikrinti, ar tuo sprendimu laikomasi teisių, kurias atitinkama įmonė kildina iš tokiam sprendimui taikomos teisinės sistemos. Tačiau jis neturi tikrinti tokio sprendimo teisėtumo, lygindamas su kita teisine sistema, taikoma remiantis kitais teisiniais pagrindais priimtiems sprendimams, pavyzdžiui, sprendimams atlikti patikrinimą.

153 Vis dėlto reikia priminti, kad įmonėms, kurioms skirtas prašymas pateikti informacijos, taikomos tinkamos garantijos.

154 Kalbant konkrečiai, vykdydama sprendimą prašyti pateikti informacijos tokia įmonė gali nustatyti Komisijos prašomus dokumentus ir, padedama advokatų, juos išnagrinėti prieš pateikdama Komisijai. Todėl ji turi galimybę atsisakyti pateikti dokumentus, kuriems taikomas advokato ir jo kliento santykių konfidencialumo reikalavimas. Be to, ji gali pateikti Komisijai pagrįstą prašymą grąžinti nereikšmingus dokumentus. Tokia galimybė aiškiai pripažįstama Komisijos pranešime dėl bylų, susijusių su SESV 101 ir 102 straipsniais, nagrinėjimo geriausios patirties (OL C 308, 2011, p. 6). Komisija privalo išnagrinėti tokį prašymą ir prireikus grąžinti nereikšmingus dokumentus.

155 Taigi antrojo pagrindo pirma dalis turi būti atmesta.

b) Dėl antrojo pagrindo antros dalies, grindžiamos teisės į gynybą pažeidimu

156 Ieškovė tvirtina, kad ginčijamu sprendimu pažeista jos teisė į gynybą, saugoma pagal Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 41 straipsnio 2 dalį ir 48 straipsnio 2 dalį, nes jame reikalaujama pateikti dokumentus, kurie, viena vertus, nereikalingi Komisijos tyrimui ir, kita vertus, susiję su veikla, kuri nenurodyta tame sprendime, kaip antai virtualiąja ar papildytąja realybe. Ji priduria, kad remdamasi ginčijamo sprendimo turiniu ji negali žinoti, ar jos valdomi duomenų centrai ir kai kurie nauji produktai, pavyzdžiui, grupinių vaizdo skambučių paslauga „Messenger Rooms“, patenka į Komisijos tyrimo aprėptį. Be to, tariami pažeidimai, kuriuos tiria Komisija, jai nežinomi arba nėra aiškiai nustatyti. Dėl šių priežasčių ji negali veiksmingai pasirengti gynybai procedūros ginčo etapu ir imtis, jos nuomone, tam reikalingų priemonių, pavyzdžiui, ieškoti ir saugoti kaltę paneigiančių įrodymų ar parodymų.

157 Komisija ir Vokietijos Federacinė Respublika ginčija ieškovės argumentus.

158 Šiuo aspektu reikia priminti, kad teisės į gynybą paisymas vykdant administracines procedūras konkurencijos politikos srityje yra bendrasis Sąjungos teisės principas, kurio laikymąsi užtikrina Sąjungos teismai (žr. 2009 m. rugsėjo 3 d. Sprendimo *Prym ir Prym Consumer / Komisija*, C-534/07 P, EU:C:2009:505, 26 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

159 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Reglamentą Nr. 1/2003 Komisijos vykdoma administracinė procedūra skirstoma į du atskirus vieną po kito einančius etapus, kurių kiekvienas pagrįstas individualia vidaus logika, t. y. viena vertus, parengtinio tyrimo etapas ir, kita vertus, ginčo etapas. Parengtinio tyrimo etapas, kuriuo Komisija naudojasi Reglamente Nr. 1/2003 numatytais tyrimo įgaliojimais ir kuris trunka iki pranešimo apie prieštaravimus priėmimo, skirtas Komisijai leisti surinkti visą svarbią konkurencijos normų pažeidimą ar jo nebuvimą patvirtinančią informaciją ir suformuluoti pradinę poziciją dėl procedūros krypties ir jos eigos. Nuo pranešimo apie prieštaravimus iki galutinio sprendimo priėmimo trunkantis ginčo etapas skirtas tam, kad Komisija priimtų galutinį sprendimą dėl inkriminuojamo pažeidimo (žr. 2014 m. kovo 14 d. Sprendimo *Cementos Portland Valderrivas / Komisija*, T-296/11, EU:T:2014:121, 33 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

160 Viena vertus, išankstinio tyrimo etapas prasideda tą dieną, kai Komisija, naudodamasi pagal Reglamento Nr. 1/2003 18 ir 20 straipsnius jai suteiktais įgaliojimais, imasi priemonių, kuriomis priekaištaujama padarius pažeidimą ir kurios turi didelę įtaką įtariamų įmonių padėčiai. Kita vertus, atitinkama įmonė tik administracinio ginčo etapo pradžioje pranešimu apie prieštaravimus informuojama apie visus esminius įrodymus, kuriais per šį procedūros etapą remiasi Komisija, ir apie tai, kad ši įmonė turi teisę susipažinti su bylos medžiaga, kad galėtų veiksmingai pasinaudoti teise į gynybą. Taigi tik išsiuntus pranešimą apie prieštaravimus atitinkama įmonė gali visiškai pasinaudoti teise į gynybą. Jeigu šią teisę įmonė įgytų iki pranešimo apie prieštaravimus išsiuntimo, Komisijos tyrimas nebūtų veiksmingas, nes įmonė jau per parengtinio tyrimo etapą galėtų identifikuoti Komisijos turimą informaciją, taigi, ir informaciją, kuri galėtų būti nuo jos dar slepiama (žr. 2014 m. kovo 14 d. Sprendimo *Cementos Portland Valderrivas / Komisija*, T-296/11, EU:T:2014:121, 34 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

161 Vis dėlto parengtinio tyrimo etapu Komisijos patvirtintos tyrimo priemonės, būtent patikrinimo priemonės ir prašymai pateikti informacijos, dėl savo pobūdžio reiškia priekaištą padarius pažeidimą ir gali turėti didelę įtaką įtariamų įmonių padėčiai. Taigi reikia vengti, kad per šį administracinės procedūros etapą būtų nepataisomai pažeista teisė į gynybą, nes taikomos tyrimo priemonės gali turėti lemiamą reikšmę renkant įrodymus apie įmonių neteisėtus veiksmus, už

kuriuos joms gali kilti atsakomybė (žr. 2014 m. kovo 14 d. Sprendimo *Cementos Portland Valderrivas / Komisija*, T-296/11, EU:T:2014:121, 35 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; šiuo klausimu taip pat žr. 1989 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Hoechst / Komisija*, 46/87 ir 227/88, EU:C:1989:337, 15 punktą).

162 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad Komisija ginčijamą sprendimą priėmė savo tyrimo dėl ieškovės atliekamo duomenų naudojimo parengtinio tyrimo etapu ir prieš priimdama pranešimą apie prieštaravimus. Todėl, remiantis šio sprendimo 161 punkte nurodyta jurisprudencija, reikia nustatyti, ar ieškovė įrodė, kad priėmus ginčijamą sprendimą buvo nepataisomai pažeista jos teisė į gynybą.

163 Pirma, argumentai, kuriais remdamasi ieškovė teigia, jog buvo pažeista jos teisė į gynybą dėl to, kad pagal ginčijamą sprendimą ji turėjo pateikti Komisijos tyrimui nereikalingus dokumentus, grindžiami prielaida, kad šis sprendimas buvo priimtas pažeidžiant Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 1 dalyje nurodytą būtinumo principą. Todėl jie turi būti atmesti, nes buvo atmesta šio pagrindo pirma dalis.

164 Antra, reikia konstatuoti, jog šiai daliai pagrįsti nurodydama, kad negali nustatyti veiksmų, dėl kurių Komisiją ją įtaria, ir ar tam tikra jos veikla ir produktai patenka į Komisijos tyrimo aprėptį, ieškovė iš tiesų ginčija Komisijos tyrimo dalyko apibrėžimo aiškumą ir Komisijos pareigos motyvuoti laikymąsi.

165 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta šio sprendimo 82 punkte, iš kurio matyti, kad Komisija laikėsi jai tenkančios pareigos motyvuoti, kiek tai susiję su tyrimo dalyko ir veiksmų, kurių vykdymą ji ketino patikrinti atlikdama tyrimą, aprašymu, šie teiginiai turi būti atmesti.

166 Dėl ieškovės klausimų, susijusių su tuo, ar tam tikros jos veiklos sritys arba produktai yra Komisijos tyrimo dalykas, šio sprendimo 41 punkte priminta, kad Komisija neprivalo asmeniui, kuriam skirtas sprendimas prašyti pateikti informacijos, pateikti visos turimos informacijos dėl įtariamų pažeidimų ir kad taip pat negali būti reikalaujama, kad parengtinio tyrimo etapu ji nurodytų, be įtarimų dėl pažeidimų, kuriuos ketina patikrinti, įrodymus, t. y. duomenis, kuriais remdamasi įtaria esant padarytą SESV 101 straipsnio pažeidimą. Iš tiesų tokia pareiga pažeistų jurisprudencijoje nustatytą tyrimo veiksmingumo ir suinteresuotosios įmonės teisių į gynybą apsaugos pusiausvyrą (2014 m. kovo 14 d. Sprendimo *Cementos Portland Valderrivas / Komisija*, T-296/11, EU:T:2014:121, 37 punktas).

167 Be to, reikia konstatuoti, jog ieškovė teigia, kad tariami neaiškumai dėl elgesio, dėl kurio priekaištaujama, sutrukdė jai imtis priemonių, kurios, kaip ji mano, būtų reikalingos jos kaltei paneigti ir taip pasirengti gynybai administracinės procedūros ginčo etapu, tačiau neįrodo, kad dėl tų neaiškumų buvo nepataisoma pažeista jos teisė į gynybą.

168 Tokiomis aplinkybėmis ginčijamas sprendimas, kuris priimtas per Reglamente Nr. 1/2003 numatytą administracinės procedūros parengtinio tyrimo etapą, turi būti laikomas priimtu paisant ieškovės teisės į gynybą.

169 Taigi antrojo pagrindo antra dalis turi būti atmesta.

c) Dėl antrojo pagrindo trečios dalies, grindžiamos piktnaudžiavimu įgaliojimais

170 Ieškovė priekaištauja Komisijai piktnaudžiavus tyrimo įgaliojimais ir faktiškai atlikus bendrą ir neribotą jos visos veiklos ir aukščiausių vadovų veiklos tyrimą arba net atsitiktinę paiešką, kai ginčijamame sprendime bandė nustatyti, ar ji vykdė kitus antikonkurencinius veiksmus arba padarė kitus pažeidimus, įskaitant tuos, kurie nepatenka į konkurencijos teisės taikymo sritį. Šiuo klausimu ji teigia, kad ginčijamame sprendime neaiškiai suformuluoti atliekant tyrimą nagrinėjami veiksmai, jame nenurodytos atitinkamos rinkos ir veiklos sritys, potencialūs konkurentai, kuriems galėjo būti padaryta žala, ir skirtumas tarp antikonkurencinio išstūmimo ir konkurencijos pranašumais.

171 Komisija ir Vokietijos Federacinė Respublika ginčija ieškovės argumentus.

172 Reikia konstatuoti, jog ieškovės argumentais, kuriais ji grindžia šią dalį, vėl siekiama ginčyti tai, kad Komisija laikėsi pareigos motyvuoti. Taigi argumentas dėl neaiškaus Komisijos tiriamų veiksmų pobūdžio ir argumentas dėl konkurentų, kuriems dėl tiriamų veiksmų tariamai padaryta žala, jau buvo atmesti kaip nepagrįsti išnagrinėjus šio pagrindo pirmą dalį. Kalbant apie argumentus, susijusius su tuo, kad ginčijamame sprendime nepakankamai aiškiai nurodytos ieškovės veiklos sritys ir rinkos, dėl kurių atliekamas tyrimas, taip pat skirtumas tarp antikonkurencinio išstūmimo ir konkurencijos pranašumais, pažymėtina, kad, atsižvelgiant į, viena vertus, procedūros etapą, kuriuo buvo priimtas ginčijamas sprendimas, ir šio sprendimo 160 punkte nurodytą jurisprudenciją ir, kita vertus, šio sprendimo 38–46 punktuose nurodytos Komisijai tenkančios pareigos motyvuoti ginčijamą sprendimą apimtį, remiantis šiais argumentais negalima įrodyti, kad Komisija piktnaudžiavo tyrimo įgaliojimais.

173 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad reikia atmesti antrojo pagrindo trečią dalį, taigi, ir visą antrąjį pagrindą.

4. Dėl trečiojo pagrindo, grindžiamo teisės į privatų gyvenimą, proporcingumo principo ir teisės į gerą administravimą pažeidimais

174 Nurodydama trečiąjį pagrindą ieškovė teigia: kadangi ginčijamu sprendimu reikalauta pateikti daug privačių ir nereikšmingų dokumentų, juo pažeista pagrindinė teisė į privatų gyvenimą, įtvirtinta Chartijos 7 straipsnyje ir 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – EŽTK) 8 straipsnyje, proporcingumo principas ir teisė į gerą administravimą.

175 Pagrindą sudaro trys dalys.

a) Dėl trečiojo pagrindo pirmos dalies, grindžiamos teisės į privatų gyvenimą pažeidimu

176 Ieškovė nurodo, kad buvo pažeista jos darbuotojų ir kitų asmenų teisė į privatų gyvenimą, saugoma pagal Chartijos 7 straipsnį ir EŽTK 8 straipsnį.

177 Ieškovė tvirtina, kad ginčijamas sprendimas yra nepagrįstas kišimasis į teisę į privatų gyvenimą, kaip tai suprantama pagal Chartijos 8 straipsnį. Pirma, iš argumentų, pateiktų grindžiant kiekvieną ieškinio pagrindą, matyti, kad šis kišimasis nenumatytas įstatyme, t. y. Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 3 dalyje. Antra, ginčijamu sprendimu nesiekiama teisėto tikslo, nes jame

Komisija prašo pateikti informacijos, negalėdama pagrįstai manyti, kad ši informacija jai padės nustatyti įtariamų veiksmų realumą. Trečia, šis sprendimas neatitinka būtinumo principo, reikalaujamo EŽTK 8 straipsnyje.

178 Komisija ir Vokietijos Federacinė Respublika ginčija ieškovės argumentus.

179 Pagal Chartijos 7 straipsnį kiekvienas asmuo turi teisę į tai, kad būtų gerbiamas jo privatus ir šeimos gyvenimas, būsto neliečiamybė ir komunikacijos slaptumas.

180 Pagal EŽTK 8 straipsnio 1 dalį kiekvienas asmuo turi teisę į tai, kad būtų gerbiamas jo privatus ir šeimos gyvenimas, būsto neliečiamybė ir susirašinėjimo slaptumas.

181 Chartijos 7 straipsnyje, susijusiame su teise į privatų ir šeimos gyvenimą, numatytos teisės, atitinkančios EŽTK 8 straipsnio 1 dalyje garantuojamas teises. Taigi, remiantis Chartijos 52 straipsnio 3 dalimi, Chartijos 7 straipsniui reikia suteikti tokią pačią prasmę ir taikymo sritį kaip ir EŽTK 8 straipsnio 1 daliai, kaip ji išaiškinta Europos Žmogaus Teisių Teismo jurisprudencijoje (2015 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *WebMindLicenses*, C-419/14, EU:C:2015:832, 70 punktas).

182 Chartijos 52 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad bet koks šios Chartijos pripažintų teisių ir laisvių įgyvendinimo apribojimas turi būti numatytas įstatymo ir nekeisti šių teisių ir laisvių esmės. Be to, remiantis proporcingumo principu, apribojimai galimi tik tuo atveju, kai jie būtini ir tikrai atitinka Sąjungos pripažintus bendruosius interesus arba reikalingi kitų teisėms ir laisvėms apsaugoti.

183 Reikia išnagrinėti, ar ginčijamas sprendimas atitinka Chartijos 7 straipsnį ir šiuo tikslu Chartijos 52 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas.

1) Dėl kišimosi į privatų gyvenimą teisinio pagrindo buvimo

184 Ieškovė teigia, kad ginčijamas sprendimas yra neteisėtas kišimasis į teisę į privatų gyvenimą. Pirma, iš argumentų, pateiktų grindžiant kiekvieną ieškinio pagrindą, matyti, kad šis kišimasis nenumatytas įstatyme, t. y. Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 3 dalyje. Antra, perdavus Komisijai visus dokumentus, atitinkančius ginčijamame sprendime nurodytus paieškos žodžius, būtų pateikti asmens duomenys, susiję su tame sprendime nurodytais saugotojais, kitais ieškovės darbuotojais ir jų draugais ar šeimos nariais (toliau – nagrinėjami asmens duomenys). Trečia, ieškovė teigia, kad ji negali būti įpareigota pateikti Komisijai tyrimui atlikti nereikšmingą informaciją. Ji tvirtina, kad tokiu atveju pažeistų 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016, p. 1; klaidų ištaisymas OL L 127, 2018, p. 2) 6 straipsnio 1 dalies c punktą ir neteisėtai tvarkytų asmens duomenis, nes tai nėra būtina, kad būtų įvykdyta teisinė prievolė.

185 Pagal Chartijos 52 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas teisės į privatų gyvenimą apribojimas pirmiausia turi būti numatytas įstatymo. Taigi nagrinėjama priemonė turi turėti teisinį pagrindą (2013 m. gegužės 28 d. Sprendimo *Trabelsi ir kt. / Taryba*, T-187/11, EU:T:2013:273, 79 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

186 Taip yra nagrinėjamu atveju. Ginčijamas sprendimas buvo priimtas remiantis Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 3 dalimi, pagal kurią Komisijai suteikta kompetencija sprendimu prašyti įmonių ir įmonių asociacijų pateikti informacijos.

187 Šios išvados negali paneigti ieškovės argumentai, kad ginčijamas sprendimas yra neteisėtas tiek, kiek jis susijęs su ieškovės atliekamu neteisėtu asmens duomenų tvarkymu, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2016/679 6 straipsnio 1 dalį.

188 Pirmiausia reikia pažymėti, kad 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1725 dėl fizinių asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, organams, tarnyboms ir agentūroms tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir Sprendimas Nr. 1247/2002/EB (OL L 295, 2018, p. 39), pagal jo 2 straipsnio 1 dalį taikomas visų Sąjungos institucijų ir organų atliekamam asmens duomenų tvarkymui, o Reglamentas 2016/679 taikomas bet kuriam kitam fiziniam ar juridiniam asmeniui, išskyrus šio reglamento 2 straipsnio 2 dalyje numatytus atvejus.

189 Reglamento 2016/679 6 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Duomenų tvarkymas yra teisėtas tik tuo atveju, jeigu taikoma bent viena iš šių sąlygų, ir tik tokiu mastu, kokiu ji yra taikoma:

<…>

c) tvarkyti duomenis būtina, kad būtų įvykdyta duomenų valdytojui taikoma teisinė prievolė <…>“

190 Reikia priminti, kad ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje ieškovei nustatyta pareiga pagal Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 3 dalį pateikti to sprendimo priede nurodytus dokumentus. Todėl šis sprendimas yra teisinė prievolė, kaip ji suprantama pagal Reglamento 2016/679 6 straipsnio 1 dalies c punktą.

191 Kiti ieškinio 127 punkte ieškovės nurodyti argumentai suformuluoti bendrai ir nediferencijuojant, todėl neatitinka Procedūros reglamento 76 straipsnyje nustatytų reikalavimų.

192 Galiausiai Reglamento 2018/1725 5 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyta, kad Sąjungos institucijos gali teisėtai tvarkyti asmens duomenis, kai tai „būtina siekiant atlikti užduotį, vykdomą viešojo intereso labui arba vykdant Sąjungos institucijai ar organui pavestus viešosios valdžios įgaliojimus“.

193 Šiuo aspektu pažymėtina, kad pagal Reglamentą Nr. 1/2003 Komisijai suteiktų įgaliojimų įgyvendinimas padeda išsaugoti Sutartyse apibrėžtą konkurencijos sistemą, kurios įmonės privalo laikytis (žr. 2018 m. birželio 20 d. Sprendimo *České dráhy / Komisija*, T-621/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:367, 105 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

194 Kadangi Reglamentu Nr. 1/2003 Komisijai suteikti įgaliojimai priimti sprendimus dėl prašymų pateikti informacijos, ieškovė negali tvirtinti, kad ginčijamas sprendimas yra įstatymo nenumatytas kišimasis, kaip tai suprantama pagal Chartijos 52 straipsnio 1 dalį.

2) Dėl Sąjungos pripažintų bendrojo intereso tikslų siekimo

195 Kiek tai susiję su sąlyga, kad, laikantis proporcingumo principo, teisės įgyvendinimo apribojimai galimi tik tuo atveju, kai jie būtini ir tikrai atitinka Sąjungos pripažintus bendrojo intereso tikslus arba reikalingi kitų teisėms ir laisvėms apsaugoti, ieškovė ginčija, kad ginčijamas sprendimas atitinka tokius tikslus. Šiuo klausimu ji tvirtina, jog Komisija reikalauja pateikti informaciją, dėl kurios negali pagrįstai manyti, kad ji padės nustatyti jos tiriamų veiksmų realumą.

196 Iš jurisprudencijos matyti, jog Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnyje Komisijai suteiktų įgaliojimų tikslas yra sudaryti sąlygas jai vykdyti Sutartyse nustatytą užduotį užtikrinti konkurencijos taisyklių laikymąsi vidaus rinkoje. Šiomis taisyklėmis siekiama išvengti konkurencijos iškraipymo, dėl kurio galėtų nukentėti bendrieji interesai, atskiros įmonės ir vartotojai (pagal analogiją žr. 2018 m. birželio 20 d. Sprendimo *České dráhy / Komisija*, T-621/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:367, 105 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

197 Taigi ginčijamas sprendimas yra pagal Reglamentą Nr. 1/2003 Komisijai suteiktų įgaliojimų įgyvendinimo, kuris, kaip nurodyta iš šio sprendimo 193 punkte, padeda išsaugoti Sutartyse apibrėžtą konkurencijos sistemą, kurios įmonės privalo laikytis, išraiška.

198 Taigi, priešingai, nei tvirtina ieškovė, ginčijamas sprendimas atitinka Sąjungos pripažintus bendrojo intereso tikslus.

3) Dėl teisės į privatų gyvenimą esmės nepaisymo

199 Ieškovė netvirtina, kad ginčijamu sprendimu pažeista teisės į privatų gyvenimą, kaip ji suprantama pagal Chartijos 7 straipsnį, esmė.

4) Dėl kišimosi į privatų gyvenimą proporcingumo

200 Reikia priminti, jog pagal proporcingumo principą reikalaujama, kad Chartijoje įtvirtintų teisių ir laisvių ribojimai, kurie gali būti nustatyti Sąjungos teisės akte, neviršytų to, kas tinkama ir reikalinga šiuo teisės aktu siekiamiems teisėtiems tikslams įgyvendinti arba kitų teisėms ir laisvėms apsaugoti, todėl, kai galima rinktis iš kelių tinkamų priemonių, reikia taikyti mažiausiai suvaržančią, o sukelti nepatogumai negali būti neproporcingi siekiamiems tikslams (žr. 2022 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Lenkija / Parlamentas ir Taryba*, C-401/19, EU:C:2022:297, 65 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

201 Taigi, siekiant išnagrinėti ginčijamu sprendimu sukelto kišimosi į privatų gyvenimą proporcingumą, prieš nagrinėjant interesų pusiausvyrą reikia patikrinti, ar šis kišimasis yra tinkamas ir būtinas Sąjungos siekiamiems bendrojo intereso tikslams įgyvendinti.

i) Dėl kišimosi tinkamumo

202 Nagrinėjamu atveju, atsižvelgiant į šio sprendimo 110, 196 ir 197 punktus, reikia konstatuoti, kad prašymas pateikti informacijos, kaip antai ginčijamas sprendimas, yra tinkama priemonė Komisijos siekiamiems bendrojo intereso tikslams įgyvendinti.

ii) Dėl kišimosi būtinumo

203 Dėl klausimo, ar ginčijamas sprendimas viršija tai, kas būtina juo siekiamiems bendrojo intereso tikslams įgyvendinti, ieškovė pateikė kelis argumentus.

– *Dėl nepakankamo virtualios duomenų saugyklos procedūros apsaugos lygio*

204 Ieškovė tvirtina, kad taikant keičiančiame sprendime Komisijos patvirtintą virtualios duomenų saugyklos procedūrą negali būti pakankamai apsaugota jos ir atitinkamų asmenų teisė į privatų gyvenimą. Šiuo klausimu, viena vertus, ji tvirtina, kad taikant minėtą procedūrą Komisijos darbuotojai gali atlikti trumpą nagrinėjamų asmens duomenų tyrimą, pažeidžiant atitinkamų asmenų teisė į privatų gyvenimą, ir jiems gali būti padaryta didelė žala. Kita vertus, ši procedūra neturi įtakos šių asmenų teisei į privatų gyvenimą prieštaraujančiai pareigai pateikti Komisijai tokius duomenis, kaip nagrinėjami asmens duomenys, kurie neturi reikšmės jos tyrimui. Šiuo klausimu ieškovė teigia, kad yra proporcingas požiūris, kurį taikant galima pašalinti ginčijamo sprendimo neteisėtumą imantis kitų ar papildomų priemonių.

205 Reikia priminti, kad, priėmus 2020 m. spalio 29 d. Nutartį *Facebook Ireland / Komisija* (T-451/20 R, nepaskelbta Rink., EU:T:2020:515), 2020 m. gruodžio 11 d. Komisija priėmė keičiantį sprendimą. Pagal šį sprendimą Komisija patvirtino specialią procedūrą dėl dokumentų, kuriuos ieškovė turėjo pateikti pagal ginčijamą sprendimą, tačiau kurie iš pirmo žvilgsnio nebuvo susiję su jos komercine veikla ir kuriuose buvo neskelbtinų asmens duomenų (toliau – saugomi dokumentai).

206 Keičiančio sprendimo 3 straipsnyje numatyta, kad į ginčijamo sprendimo I.A priedą įtraukiami 9 punkto o ir p papunkčiai, kurie suformuluoti taip:

„.9

o) Saugomi dokumentai perduodami Komisijai atskiroje elektroninėje laikmenoje. [Paskui] šie dokumentai perkeliami į virtualią duomenų saugyklą, prie kurios prieiga suteikiama kiek įmanoma mažesniam skaičiui grupės, kuriai pavesta atlikti tyrimą, narių, (virtualiai ar fiziškai) dalyvaujant atitinkamam skaičiui *Facebook* advokatų. Grupės, kuriai pavesta atlikti tyrimą, nariai išnagrinėja ir atrenka nagrinėjamus dokumentus ir suteikia *Facebook* advokatams galimybę pateikti pastabas, prieš įtraukiant į bylą reikšmingais laikomus dokumentus. Nesutariant dėl dokumento kvalifikavimo, *Facebook* advokatai turi teisę paaiškinti savo nesutikimo priežastis. Jeigu nesutarimai išlieka, *Facebook* gali prašyti Komisijos Konkurencijos generalinio direktorato direktoriaus, atsakingo už informaciją, komunikaciją ir žiniasklaidą, juos išspręsti;

9

p) Komisijai gali būti perduoti redaguoti saugomi dokumentai nenurodant atitinkamų asmenų pavardžių ir bet kokios informacijos, kuria remiantis galima nustatyti jų tapatybę. Komisijos prašymu, pagrįstu tyrimo poreikiais, saugomi dokumentai, kurie buvo perduoti nenurodant minėtų duomenų, turi būti jai pateikti visi ir neredaguoti.“

207 Reikia priminti, kad pagal Reglamento 2016/679 6 straipsnio 1 dalies c punktą ieškovė teisėtai tvarko asmens duomenis, kai perduoda Komisijai dokumentus, kuriuose yra tokių duomenų ir kurių prašoma pagal ginčijamą sprendimą.

208 Be to, kaip nurodyta šio sprendimo 192 punkte, pagal Reglamento 2018/1725 5 straipsnio 1 dalies a punktą Sąjungos institucijos gali teisėtai tvarkyti asmens duomenis, kai tai būtina siekiant atlikti užduotį, vykdomą viešojo intereso labui arba vykdant šioms institucijoms pavestus viešosios valdžios įgaliojimus.

209 Be to, ieškovė teigė, o Komisija to neginčijo, kad tam tikruose dokumentuose, kurie buvo nustatyti pritaikius ginčijame sprendime nurodytus paieškos žodžius, todėl turėjo būti pateikti pagal tą sprendimą, yra neskelbtinų asmens duomenų.

210 Tokie duomenys gali būti vieni iš Reglamento 2016/679 9 straipsnio 1 dalyje ir Reglamento 2018/1725 10 straipsnio 1 dalyje nurodytų duomenų.

211 Reglamento 2016/679 9 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies g punkte ir Reglamento 2018/1725 10 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies g punkte identiškai numatyta:

„1. Draudžiama tvarkyti asmens duomenis, atskleidžiančius rasinę ar etninę kilmę, politines pažiūras, religinius ar filosofinius įsitikinimus ar narystę profesinėse sąjungose, taip pat tvarkyti genetinius duomenis, biometrinius duomenis, siekiant konkrečiai nustatyti fizinio asmens tapatybę, sveikatos duomenis arba duomenis apie fizinio asmens lytinį gyvenimą ir lytinę orientaciją.

2. 1 dalis netaikoma, jei taikoma viena iš toliau nurodytų sąlygų:

<…>

g) tvarkyti duomenis būtina dėl svarbių viešojo intereso priežasčių, remiantis Sąjungos teise <…>, ir tvarkymas turi būti proporcingas tikslui, kurio siekiama, nepažeidžiant esminių teisės į duomenų apsaugą nuostatų ir užtikrinant tinkamas ir konkrečias duomenų subjekto pagrindinių teisių ir interesų apsaugos priemones <…>“

212 Taigi Reglamento 2016/679 9 straipsnio 2 dalies g punkte ir Reglamento 2018/1725 10 straipsnio 2 dalies g punkte nustatytos trys sąlygos dėl galimybės tvarkyti atitinkamose šių straipsnių 1 dalyse nurodytus asmens duomenis. Pirma, tvarkant duomenis turi būti siekiama svarbaus viešojo intereso, kuris grindžiamas Sąjungos teise. Antra, tvarkyti duomenis turi būti būtina šiam viešajam interesui pasiekti. Trečia, Sąjungos teisė turi būti proporcinga tikslui, kurio siekiama, nepažeidžiant esminių teisės į duomenų apsaugą nuostatų ir užtikrinant tinkamas ir konkrečias duomenų subjekto pagrindinių teisių ir interesų apsaugos priemones.

213 Ieškovė nenurodo, kad buvo pažeistos šiose nuostatose numatytos sąlygos, todėl Bendrasis Teismas neprivalo tikrinti ginčijamo sprendimo atitikties šioms nuostatoms. Tačiau minėtos nuostatos yra svarbios vertinant, ar ginčijamas sprendimas atitinka trečiąją iš Chartijos 52 straipsnio 1 dalyje nustatytų sąlygų, t. y. ar šiuo sprendimu neviršijama tai, kas būtina juo siekiamiems bendrojo intereso tikslams įgyvendinti.

214 Dėl pirmosios sąlygos šio sprendimo 202 punkte priminta, kad prašymas pateikti informacijos, kaip antai ginčijamas sprendimas, yra tinkama priemonė Komisijos siekiamiems bendrojo intereso tikslams įgyvendinti.

215 Dėl antrosios sąlygos pažymėtina, jog išnagrinėjus antrojo pagrindo pirmą dalį matyti, kad, atsižvelgiant į šio sprendimo 114 punkte nurodytą jurisprudenciją, Komisija pakankamai įrodė reikalaujamą ginčijamame sprendime prašomos informacijos ir jame nurodytų įtariamų pažeidimų sąsają. Todėl asmens duomenų tvarkymas, kurį lemia ginčijamas sprendimas, yra būtinas siekiamam svarbiam viešajam interesui įgyvendinti.

216 Dėl trečiosios sąlygos reikia priminti, kad Reglamento 2018/1725 5 straipsnyje įtvirtinti Sąjungos institucijų įgaliojimai tvarkyti asmens duomenis ir šio straipsnio 1 dalies a punkte, be kita ko, numatyta, kad toks tvarkymas leidžiamas, kai jis yra būtinas siekiant atlikti užduotį, vykdomą viešojo intereso labui arba vykdant šiai institucijai pavestus viešosios valdžios įgaliojimus. Be to, iš šio sprendimo 74 punkto matyti, kad, pasikeitusi raštais su ieškove, Komisija atsiėmė ankstesnį prašymą pateikti informacijos ir priėmė ginčijamą sprendimą, kuriame nurodyta mažiau paieškos žodžių ir kuris susijęs su mažesniu saugotojų skaičiumi, kad sumažintų vėlesnių rezultatų skaičių ir apribotų nustatytų vidaus dokumentų pateikimą. Dėl to sumažėjo dokumentų, kuriuose yra asmens duomenų ar net saugomų dokumentų, kaip tai suprantama pagal keičiantį sprendimą, kuriuos ieškovė turėjo pateikti, skaičius. Galiausiai, kaip matyti iš keičiančio sprendimo 3 konstatuojamosios dalies, virtualios duomenų saugyklos procedūros tikslas – į bylos medžiagą įtraukti tik saugomus dokumentus, kurie, išnagrinėjus juos virtualioje duomenų saugykloje, iš tikrųjų yra reikšmingi Komisijos tyrimui. Be to, ieškovė netvirtina, kad ginčijamu sprendimu pažeista teisės į privatų gyvenimą, kaip ji suprantama pagal Chartijos 7 straipsnį, esmė.

217 Be to, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo I.A priedo 9 punkto o ir p papunkčių, saugomi dokumentai turi būti perduoti Komisijai atskirai nuo kitų prašomų dokumentų atskiroje elektroninėje laikmenoje. Be to, prieigą prie virtualios duomenų saugyklos, į kurią vėliau bus patalpinti šie dokumentai, turės tik kuo mažiau tyrimą atliekančios grupės narių, virtualiai ar fiziškai dalyvaujant tiek pat ieškovės advokatų. Be to, ieškovės advokatai turi galimybę pateikti pastabas dėl dokumentų, kuriuos tyrimą atliekančios grupės nariai laiko reikšmingais, prieš juos įtraukiant į bylos medžiagą. Ginčijamo sprendimo I.A priedo 9 punkto o papunktyje taip pat numatyta, kad, nesutariant dėl dokumento kvalifikavimo, ieškovės advokatai turi teisę paaiškinti priežastis, dėl kurių nesutariama, o jei nesutarimų išlieka, ieškovė turi teisę prašyti Komisijos konkurencijos GD direktoriaus, atsakingo už informaciją, komunikaciją ir žiniasklaidą, atlikti arbitro funkciją. Be to, ginčijamo sprendimo I.A priedo 9 punkto p papunktyje numatyta, kad Komisijai gali būti perduoti redaguoti saugomi dokumentai nenurodant atitinkamų asmenų pavardžių ir bet kokios informacijos, kuria remiantis galima nustatyti jų tapatybę, ir kad tik Komisijos prašymu, pagrįstu tyrimo poreikiais, saugomi dokumentai, kurie buvo perduoti nenurodant minėtų duomenų, turi būti jai pateikti visi ir neredaguoti.

218 Taigi ginčijamo sprendimo I.A priedo 9 punkto o ir p papunkčiuose numatytomis priemonėmis neviršijama tai, kas būtina ginčijamu sprendimu siekiamiems tikslams įgyvendinti, ir jų sukelti nepatogumai nėra neproporcingi siekiamiems tikslams, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 200 punkte nurodytą jurisprudenciją.

219 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ginčijamu sprendimu, kiek jame numatyta virtualios duomenų saugyklos procedūra, neviršijama tai, kas būtina juo siekiamiems bendrojo intereso tikslams, t. y. padėti išsaugoti Sutartyse apibrėžtą konkurencijos sistemą, kurios įmonės privalo laikytis, įgyvendinti.

220 Šios išvados nepaneigia ieškovės argumentai, kuriais siekiama nustatyti proporcingesnį požiūrį, kurio galėjo būti laikomasi ginčijamame sprendime taikant kitas ar papildomas priemones. Ieškovės teigimu, Komisija turėjo leisti jos advokatams patikrinti Komisijos prašomų dokumentų

reikšmingumą tyrimui ir Komisijai perduodamame dokumente nustatyti ir aprašyti dokumentus, kuriuose yra neskelbtinų asmens duomenų, neperduodant pačių dokumentų. Prieš pateikdama aptariamus dokumentus Komisija taip pat galėjo ar net privalėjo gauti atitinkamų asmenų sutikimą.

221 Šiuo klausimu, kalbant apie ieškovės advokatų dalyvavimą vertinant prašomų dokumentų reikšmingumą, pažymėtina, jog, viena vertus, šio sprendimo 113 punkte priminta, kad būtent Komisija turi įvertinti, ar informacija yra būtina, kad būtų galima nustatyti konkurencijos taisyklių pažeidimą. Kita vertus, kaip teisingai teigia Komisija ir Vokietijos Federacinė Respublika, jei įmonė, dėl kurios atliekamas tyrimas, arba jos advokatai galėtų patys nustatyti, kurie dokumentai, jų nuomone, yra reikšmingi tyrimui, tai labai pakenktų Komisijos tyrimo įgaliojimams ir kiltų pavojus, kad, nesant jokios kontrolės galimybės, būtų praleisti ir niekada nepateikti Komisijai dokumentai, kurie gali būti reikšmingi.

222 Kalbant apie atitinkamų asmenų sutikimo dėl saugomų dokumentų perdavimo Komisijai gavimą, pažymėtina, jog, viena vertus, kaip nurodyta šio sprendimo 189 ir 190 punktuose, Reglamento 2016/679 6 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad asmens duomenų tvarkymas yra teisėtas, jeigu tenkinama bent viena iš šešių šioje straipsnio dalyje nurodytų sąlygų. Asmens duomenų tvarkymas pateikiant Komisijos prašomus dokumentus yra teisėtas, nes yra būtinas, kad būtų įvykdyta ieškovei taikoma teisinė prievolė, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2016/679 6 straipsnio 1 dalies c punktą. Todėl pagal minėto reglamento 6 straipsnio 1 dalies a punktą nereikalaujama asmenų, kurių asmens duomenys tvarkomi, sutikimo. Kita vertus, pagal Reglamento 2018/1725 5 straipsnio 1 dalies a punktą toks sutikimas nėra Komisijos atliekamo duomenų tvarkymo įgyvendinant užduotį, vykdomą viešojo intereso labui arba vykdant jai pavestus viešosios valdžios įgaliojimus, teisėtumo sąlyga, kaip yra remiantis Reglamentu Nr. 1/2003 vykdomo tyrimo atveju.

223 Taigi pateikdama argumentus ieškovė nenurodė mažiau ribojančių priemonių, nei Komisija turėjo imtis. Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškovės argumentai turi būti atmesti.

– *Dėl tam tikrų kategorijų dokumentų neįtraukimo į virtualios duomenų saugyklos procedūrą*

224 Ieškovė priekaištauja Komisijai į virtualios duomenų saugyklos procedūros taikymo sritį neįtraukus dokumentų, kurie susiję su jos komercine veikla ir kuriuose taip pat yra neskelbtinų asmens duomenų. Tai prieštarauja principui, kad teisė į privatų gyvenimą taip pat taikoma ir susirašinėjimui iš darbo vietos, ir siunčiant komerciniams pranešimus. Ieškovė nurodo aštuonis dokumentus, kurie gali būti priskiriami prie šios kategorijos.

225 Komisija ginčija ieškovės argumentus ir tvirtina, kad apibrėžė virtualios duomenų saugyklos procedūrą ir nustatė jos ribas, remdamasi 2020 m. spalio 29 d. Nutarties *Facebook Ireland / Komisija* (T-451/20 R, nepaskelbta Rink., EU:T:2020:515) rezoliucine dalimi.

226 Visų pirma reikia pažymėti, kad klausimą, ar dokumentas, kuriame yra neskelbtinų asmens duomenų, susijęs su ieškovės komercine veikla, todėl turi būti tvarkomas pagal virtualios duomenų saugyklos procedūrą, pirmiausia konkrečiai įvertina ieškovė. Komisija negali patikrinti ieškovės vertinimo šiuo atžvilgiu prieš susipažindama su atitinkamu dokumentu nei per virtualios duomenų saugyklos procedūrą, nei jos netaikant. Ji gali tik vėliau taikyti sankcijas už ieškovės pareigų nevykdymą.

227 Ieškovės teigimu, viename iš nagrinėjamų dokumentų yra [*konfidencialu*] asmeninės politinės nuomonės, kartu su informacija apie jos komercinę veiklą. Reikia konstatuoti, kad šis dokumentas yra elektroninis laiškas, kuriame ieškovės darbuotojas [*konfidencialu*] pranešė dalyvavęs [*konfidencialu*] organizuotuose pusryčiuose ir jame išreiškė paramą [*konfidencialu*] artėjančiuose rinkimuose. Tačiau ieškovė nenurodė, kokia informacija apie jos komercinę veiklą yra pateikta šiame dokumente, ir tokios informacijos iš jo nematyti. Iš jo taip pat nematyti, kad autorius dalyvavo aptariamame renginyje kaip ieškovės [*konfidencialu*] darbuotojas. Todėl neįrodyta, kad šis dokumentas nepatenka į virtualios duomenų saugyklos procedūros taikymo sritį.

228 Dėl kitų dokumentų, kuriais remiasi ieškovė, reikia konstatuoti tai, kas išdėstyta toliau.

229 Iš šių dokumentų ieškovė nurodė keturis, susijusius su jos žmogiškaisiais ištekliais, be kita ko, su vertinimais, ligomis ar skundais, kuriuose yra tariamai labai asmeniškas susirašinėjimas tarp [*konfidencialu*] apie jų draugus ir šeimą, kartu su informacija apie jos komercinę veiklą.

230 Pirmasis dokumentas yra [*konfidencialu*] elektroninis laiškas bendradarbiams, kuriame jis aprašė su jo paaugliais vaikais susijusias problemas ir kuriame pateikta kito asmens istorija, susijusi su ta pačia problema. Ieškovė neįrodė, kad šiame elektroniniame laiške yra duomenų, kurie yra vieni iš Reglamento 2016/679 9 straipsnio 1 dalyje ir Reglamento 2018/1725 10 straipsnio 1 dalyje nurodytų duomenų.

231 Tai pasakytina ir apie antrąjį dokumentą, kurį sudaro ieškovės darbuotojo atliktas savo paties veiklos lygio vertinimas. Iš tiesų vienintelė asmeninė informacija, kuria remiasi ieškovė, yra atitinkamo asmens išreikštas pageidavimas daugiau keliauti ir šio asmens subjektyvios nuomonės apie kito asmens privatų gyvenimą, nenurodant konkrečių duomenų ar faktų.

232 Be to, trečiajame dokumente, kuris yra [*konfidencialu*] pasikeitimas elektroniniais laiškais, vienas darbuotojas mano, kad kitas darbuotojas turėtų griežčiau išreikšti įsitikinimus profesinio pobūdžio klausimu, susijusiu su ieškovės veikla. Ieškovė neįrodė, kad šiame dokumente yra duomenų, kurie yra vieni iš Reglamento 2016/679 9 straipsnio 1 dalyje ir Reglamento 2018/1725 10 straipsnio 1 dalyje nurodytų duomenų.

233 Galiausiai ieškovė tokių duomenų nenurodė ir ketvirtajame dokumente, kuris yra kandidato į darbo vietą jos vidaus struktūroje gyvenimo aprašymas.

234 Be to, ieškovė remiasi dviem dokumentais, susijusiais su jos veikla ir [*konfidencialu*] politiniais klausimais, neturinčiais ryšio su Komisijos tyrimo dalyku.

235 Pirmasis dokumentas – tai ieškovės darbuotojų [*konfidencialu*] pasikeitimas elektroniniais laiškais, kuriuose, be kita ko, aptariami komercinio pobūdžio klausimai, susiję su ekonomine veikla konkrečioje valstybėje. Vis dėlto šiuose elektroniniuose laiškuose ieškovė nenurodė duomenų, kurie yra vieni iš Reglamento 2016/679 9 straipsnio 1 dalyje ir Reglamento 2018/1725 10 straipsnio 1 dalyje nurodytų duomenų.

236 Ieškovė taip pat nenurodė tokių duomenų antrajame dokumente, kurį parengė [*konfidencialu*] ir kuriame aprašyta šio asmens veikla, susijusi su politiniais klausimais, neturinčiais ryšio su Komisijos tyrimo dalyku.

237 Ieškovė remiasi pastaruoju dokumentu, kuriame nurodytos jos atstovų ir politikų diskusijos tokiais klausimais, kaip kova su terorizmu ir nusikalstamumo prevencija. Reikia konstatuoti, kad šis dokumentas, kaip teigia ieškovė, yra vidinis elektroninis laiškas, kuriame pateikta apskritojo stalo diskusijos dėl bendradarbiavimo kovojant su seksualiniu vaikų išnaudojimu, kurioje dalyvavo kai kurie jos atstovai, santrauka. Šiame elektroniniame laiške buvo pateiktas oficialus organizacijos, dalyvaujančios kovojant su šia problema, pranešimas, taip pat šioje srityje veikiančių vyriausybinių įstaigų pranešimų ištraukos. Ieškovė neįrodė, kad šiame elektroniniame laiške yra duomenų, nurodytų Reglamento 2016/679 9 straipsnio 1 dalyje ir Reglamento 2018/1725 10 straipsnio 1 dalyje.

238 Galiausiai remdamasi vien tuo, kad buvo priimtas keičiantis sprendimas, ieškovė negali daryti išvados, jog dėl dokumentų, kuriuose yra asmens duomenų, neišnagrinėtų per virtualios duomenų saugyklos procedūrą, pateikimo pažeista jos ir atitinkamų asmenų teisė į privatų gyvenimą.

239 Darytina išvada, kad ieškovės argumentai turi būti atmesti.

– *Dėl neproporcingo darbo krūvio, tenkančio dėl virtualios duomenų saugyklos*

240 Ieškovė tvirtina, kad dėl virtualios duomenų saugyklos procedūros, atsižvelgiant į aptariamų dokumentų pateikimo terminą, jai tenka Komisijos tyrimo poreikiams neproporcingas darbo krūvis. Dėl šios procedūros poreikių ji turėjo iš maždaug [*konfidencialu*] dokumentų, kurie, itin tikėtina, yra nereikšmingi, pašalinti juose esančius nagrinėjamus asmens duomenis.

241 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

242 Reikia pažymėti, kad ginčijamo sprendimo I.A priedo 9 punkto p papunktyje numatyta, kad „Komisijai gali būti perduoti redaguoti saugomi dokumentai nenurodant atitinkamų asmenų pavardžių ir bet kokios informacijos, kuria remiantis galima nustatyti jų tapatybę“.

243 Iš to matyti, kad atitinkamų asmenų pavardžių įslaptinimas yra ieškovei suteikta galimybė, tačiau tai nėra jai privaloma. Todėl ji negali pagrįstai teigti, kad dėl ginčijamo sprendimo jai šiuo atžvilgiu tenka neproporcingas darbo krūvis.

244 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškovė neįrodė jokio ginčijamo sprendimo I.A priedo 9 punkto o ir p punktuose numatytos virtualios duomenų saugyklos procedūros neteisėtumo.

iii) Dėl tyrimo poreikių ir ieškovės teisių apsaugos pusiausvyros nebuvimo

245 Ieškovė priekaištauja Komisijai neužtikrinus pusiausvyros tarp būtinybės rinkti informaciją jos tyrimo poreikiais ir būtinybės apsaugoti jos ir atitinkamų asmenų teisę į privatumą. Ieškovės teigimu, užtikrinus tokią pusiausvyrą Komisijai nebūtų reikėję reikalauti pateikti visų dokumentų, nustatytų pritaikius ginčijamame sprendime nurodytus paieškos žodžius, nors ji įrodė Komisijai, kad daug dokumentų yra nereikšmingi jos tyrimui.

246 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

247 Nagrinėjamu atveju iš ginčijamo sprendimo 17–26 konstatuojamųjų dalių matyti, jog priėmus 2019 m. lapkričio 11 d. sprendimą prašyti pateikti informacijos ir atsakant į 2019 m. lapkričio 20 d. ieškovės prašymą, kad Komisija peržiūrėtų šiame prašyme pateikti informacijos nurodytų

paieškos žodžių ir saugotojų skaičių, ieškovė ir Komisija, be kita ko, aptarė prašomos informacijos ribų nustatymą. Taigi 2019 m. gruodžio 6 d. Komisija paprašė ieškovės jai pateikti rezultatų skaičių pagal taikomą paieškos žodį ir pagal saugotoją, kad galėtų patikrinti, ar reikia keisti paieškos žodžius arba saugotojų sąrašą. Kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 27 konstatuojamosios dalies, Komisija nusprendė, kad tikslinga iš dalies pakeisti 2019 m. lapkričio 11 d. sprendimą, be kita ko, siekiant sumažinti paieškos žodžių skaičių, saugotojų sąrašą, vėlesnių rezultatų skaičių ir apribotų vidaus dokumentų pateikimą.

248 Reikia konstatuoti, kad ginčijamame sprendime Komisija gerokai sumažino paieškos žodžių, kuriuos prašė taikyti, skaičių ir atitinkamų saugotojų skaičių – nuo 58 (2019 m. lapkričio 11 d. sprendime) iki 3, t. y. skaičiaus, kurį pati ieškovė ginčijamame sprendime apibūdina kaip „mažą“. Dėl šio sumažinimo, kurio ieškovė neginčija, neišvengiamai sumažėjo dokumentų, kurie prireikus turi būti pateikti Komisijai, skaičius. Saugotojų skaičiaus sumažinimas ir ginčijamame sprendime galiausiai nurodytas jų skaičius rodo, kad Komisija užtikrino pusiausvyrą tarp savo tyrimo poreikių bei ieškovės ir asmenų, kurių asmens duomenų gali būti ginčijamu sprendimu prašomoje informacijoje, teisių.

249 Be to, atsižvelgiant į šio sprendimo 43 ir 112–114 punktuose nurodytą Komisijos diskreciją dėl informacijos, kurios ji gali prašyti pateikdama prašymą, aplinkybės, kad galiausiai gali paaiškėti, jog dokumentai yra nereikšmingi tyrimui, nepakanka, kad būtų galima nustatyti prašymo pateikti informacijos neproporcingumą arba nepagrįstumą ar pusiausvyros tarp tyrimo poreikių bei ieškovės ir asmenų, kurių asmens duomenų gali būti ginčijamu sprendimu prašomoje informacijoje, teisių nebuvimą.

250 Galiausiai, kiek ieškovė remiasi 2015 m. balandžio 2 d. EŽTT sprendimu *Vinci Construction ir GTM Génie Civil et Services prieš Prancūziją* (CE:ECHR:2015:0402JUD006362910), pakanka pažymėti, kad ši byla buvo susijusi su galimybe prašyti užtikrinti veiksmingą advokato ir kliento bendravimo konfidencialumo kontrolę atliekant patikrinimus. Nagrinėjamu atveju ginčijamame sprendime nenumatyta, kad Komisijai turi būti pateiktas ieškovės ar bet kurio kito asmens ir jos advokatų susirašinėjimo turinys.

251 Taigi reikia konstatuoti, jog ieškovė neįrodė, kad ginčijamame sprendime nebuvo užtikrinta pusiausvyra tarp Komisijos tyrimo poreikių bei jos ir atitinkamų asmenų teisės į privatų gyvenimą apsaugos.

5) Dėl profesinės paslapties saugojimo netinkamumo ar nepakankamumo

252 Ieškovė tvirtina, kad SESV 339 straipsnyje ir Reglamento Nr. 1/2003 28 straipsnio 1 dalyje Komisijos tarnautojams nustatyta pareiga saugoti profesinę paslaptį, viena vertus, nesuteikia jiems neribotos teisės susipažinti su nagrinėjamais asmens duomenimis ir, kita vertus, savaime nesuteikia pakankamų garantijų, leidžiančių veiksmingai apsaugoti atitinkamų asmenų privatumą ir asmens duomenis.

253 Ieškovė taip pat tvirtina, kad tyrimui nereikšmingi dokumentai gali būti naudojami neteisėtais tikslais, pavyzdžiui, išplėsti dabartinio tyrimo aprėptį ar pradėti kitą tyrimą arba juos išplatinti už riboto Komisijos tarnautojų, kuriems pavesta atlikti tyrimą, rato ribų. Šie dokumentai gali būti perduoti trečiosioms šalims atsakant į galimus prašymus suteikti galimybę susipažinti su bylos medžiaga arba automatiškai pateikti teismams. Ieškovė taip pat gali būti įpareigota perduoti šiuos

dokumentus asmenims, kurie jai pareiškė ieškinį Jungtinių Amerikos Valstijų teismuose. Taigi nagrinėjami asmens duomenys gali būti perduoti daugeliui asmenų už Komisijos ribų, pažeidžiant atitinkamų asmenų teisę į privatų gyvenimą.

254 Komisija, palaikoma Vokietijos Federacinės Respublikos, ginčija ieškovės argumentus.

255 Reikia priminti, kad Komisijos pareigūnams ir tarnautojams pagal SESV 339 straipsnį ir Reglamento Nr. 1/2003 28 straipsnį taikomi griežti profesinės paslapties saugojimo reikalavimai. Pagal šias nuostatas Komisijos pareigūnams draudžiama atskleisti profesine paslaptimi laikomą informaciją, gautą atsakant į prašymą pateikti informacijos, arba ją naudoti kitais tikslais nei tie, dėl kurių ji buvo gauta. Be to, Komisijos pareigūnai ir tarnautojai privalo laikytis Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų 17 straipsnio, pagal kurį jiems net ir baigus tarnybą draudžiama „[n]egav[us] leidimo <…> atskleisti [bet kokią] informacij[ą], laikom[ą] neskelbtina, [jų] gaut[ą] vykdant [savo] pareigas, išskyrus atvejus, kai ta informacija jau yra viešai paskelbta arba prieinama visuomenei“.

256 Nei SESV 339 straipsnyje, nei Reglamento Nr. 1/2003 28 straipsnyje tiesiogiai nenurodyta, kokią informaciją, be komercinių paslapčių, apima profesinė paslaptis. Remiantis Reglamento Nr. 1/2003 28 straipsnio 2 dalimi negalima daryti išvados, kad kaip profesinė paslaptis saugoma bet kokia informacija, gauta taikant šį reglamentą, išskyrus informaciją, kurią privaloma skelbti pagal šio reglamento 30 straipsnį. Iš tiesų, kaip ir SESV 339 straipsniu, Reglamento Nr. 1/2003 28 straipsniu, kuriuo papildoma ir įgyvendinama ši pirminės teisės nuostata įmonėms taikomų konkurencijos taisyklių srityje, tik draudžiama atskleisti informaciją, kuri dėl savo pobūdžio laikoma profesine paslaptimi (žr. 2015 m. sausio 28 d. Sprendimo *Akzo Nobel ir kt. / Komisija*, T-345/12, EU:T:2015:50, 61 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

257 Profesinė paslaptis, be verslo paslapties, apima informaciją, kurią žino tik ribotas asmenų skaičius ir kurios atskleidimas gali padaryti didelę žalą ją pateikusiems ar tretiesiems asmenims. Galiausiai būtina, kad interesai, kurie gali būti pažeisti atskleidus informaciją, būtų objektyviai verti apsaugos (žr. 2015 m. liepos 15 d. Sprendimo *Pilkington Group / Komisija*, T-462/12, EU:T:2015:508, 45 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

258 Pirma, dėl ieškovės argumento, kad Komisijos tarnautojams nustatyta pareiga saugoti profesinę paslaptį nesuteikia jiems neribotos teisės susipažinti su nagrinėjamais asmens duomenimis, šio sprendimo 192 punkte priminta, jog pagal Reglamento 2018/1725 5 straipsnio 1 dalies a punktą Sąjungos institucijos gali teisėtai tvarkyti asmens duomenis, kai tai būtina siekiant atlikti užduotį, vykdomą viešojo intereso labui arba vykdant Sąjungos institucijai ar organui pavestus viešosios valdžios įgaliojimus.

259 Antra, dėl argumento, kad profesinės paslapties saugojimo reikalavimai nėra pakankamos veiksmingos atitinkamų asmenų privatumo ir asmens duomenų apsaugos garantijos, reikia konstatuoti, kad jis nepagrįstas ir nėra nieko, kuo remiantis būtų galima *a priori* manyti, kad atėjus laikui Komisija neužtikrins savo ir savo darbuotojų pareigų pagal SESV 339 straipsnį, Reglamento Nr. 1/2003 28 straipsnį ir Tarnybos nuostatų 17 straipsnį (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 1991 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *SEP / Komisija*, T-39/90, EU:T:1991:71, 58 punktą).

260 Trečia, dėl argumento, grindžiamo rizika, kad surinkti dokumentai gali būti naudojami tariamai neteisėtais tikslais, pavyzdžiui, išplėsti dabartinio tyrimo aprėptį arba pradėti kitą tyrimą, reikia priminti du toliau nurodytus principus. Viena vertus, dėl Komisijos tarnautojų pareigų pagal

SESV 339 straipsnį ir Reglamento Nr. 1/2003 28 straipsnį negalima naudoti informacijos, gautos atsakant į prašymą pateikti informacijos, kitais tikslais nei tie, dėl kurių ji buvo surinkta. Kita vertus, prašymo pateikti informacijos tikslas yra sudaryti sąlygas Komisijai gauti reikiamą informaciją ir dokumentus, kad ji galėtų patikrinti tam tikros faktinės ir teisinės situacijos tikrumą ir turinį (2016 m. kovo 10 d. Sprendimo *HeidelbergCement / Komisija*, C-247/14 P, EU:C:2016:149, 37 punktas), nedarant poveikio Komisijos galimybei pakeisti tyrimo apimtį remiantis surinkta informacija.

261 Iš tiesų dėl sprendimo prašyti pateikti informacijos, priimto po pranešimo apie prieštaravimus pateikimo, Bendrasis Teismas patvirtino, jog Sutarties konkurencijos taisyklių taikymo administracinei procedūrai būdinga tai, kad Komisija gali išsiųsti papildomus prašymus pateikti informacijos po to, kai buvo išsiųstas pranešimas apie prieštaravimus, be kita ko, siekdama prireikus atsisakyti tam tikrų prieštaravimų arba juos papildyti (2003 m. rugsėjo 30 d. Sprendimo *Atlantic Container Line ir kt. / Komisija*, T-191/98 ir T-212/98–T-214/98, EU:T:2003:245, 121 punktas ir 2019 m. balandžio 9 d. Sprendimo *Qualcomm ir Qualcomm Europe / Komisija*, T-371/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:232, 76 punktas).

262 Atsižvelgiant į tai, kad administracinė procedūra pagal Reglamentą Nr. 1/2003 skirstoma į du atskirus ir vienas po kito einančius etapus, kaip priminta šio sprendimo 159 punkte, pirma išdėstyti samprotavimai juo labiau taikytini kalbant apie sprendimo prašyti pateikti informacijos priėmimą, kaip nagrinėjamu atveju, per parengtinio tyrimo etapą, prieš priimant pranešimą apie prieštaravimus. Šiuo aspektu reikia priminti, kad parengiamasis etapas skirtas Komisijai leisti surinkti visą svarbią konkurencijos taisyklių pažeidimą ar jo nebuvimą patvirtinančią informaciją ir suformuluoti pradinę poziciją dėl procedūros krypties ir jos vėlesnės eigos.

263 Taigi ieškovė negali pagrįstai remtis tariama rizika, kad Komisija panaudos tam tikrus dokumentus, pateiktus atsakant į ginčijamą sprendimą, siekdama išplėsti dabartinio tyrimo aprėptį arba pradėti kitą tyrimą.

264 Ketvirta, dėl ieškovės argumentų, kad dokumentai, kurie nėra reikšmingi tyrimui arba kuriuose yra tokių duomenų, kaip nagrinėjami asmens duomenys, gali būti plačiau platinami už Komisijos ribų, reikia konstatuoti, kad jie susiję su hipotetinėmis situacijomis, pavyzdžiui, galimais trečiųjų šalių prašymais suteikti galimybę susipažinti su bylos medžiaga ir tariamai automatiniu dokumentų perdavimu teismams, ir jie nėra pagrįsti.

265 Iš to, kas išdėstyta šio sprendimo 200–264 punktuose, matyti, jog ieškovė neįrodė, kad ginčijamas sprendimas yra nepagrįstas kišimasis į jos arba jos darbuotojų ar kitų asmenų privatų gyvenimą. Tokiomis aplinkybėmis trečiojo pagrindo pirma dalis turi būti atmesta.

b) Dėl trečiojo pagrindo antros dalies, grindžiamos proporcingumo principo pažeidimu

266 Ieškovė priekaištauja Komisijai pažeidus proporcingumo principą. Ji tvirtina, kad šis principas buvo pažeistas, pirma, dėl jai nustatytos pareigos virtualioje duomenų saugykloje pateikti dokumentus, kuriuose yra neskelbtinų asmens duomenų, antra, dėl pareigos tokiu pačiu būdu pateikti dokumentus, kuriuose yra ir komercinio pobūdžio, ir asmens duomenų, trečia, dėl to, kad egzistuoja metodai, kuriuos taikant geriau nei virtualioje duomenų saugykloje apsaugomas asmenų privatumas siekiant įvertinti saugomų dokumentų reikšmingumą, ir, ketvirta, dėl to, kad galimybė nuasmeninti atitinkamus dokumentus yra netinkama ir neveiksminga.

267 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

268 Reikia priminti, jog pagal proporcingumo principą, kuris yra vienas iš bendrųjų Sąjungos teisės principų, reikalaujama, kad Sąjungos institucijų aktai neviršytų to, kas tinkama ir būtina siekiant užsibrėžto tikslo, todėl, kai galima rinktis iš kelių tinkamų priemonių, reikia taikyti mažiausiai suvaržančią, o sukelti nepatogumai neturi būti neproporcingi siekiamiems tikslams (šiuo klausimu žr. 1990 m. lapkričio 13 d. Sprendimo *Fedesa ir kt.*, C-331/88, EU:C:1990:391, 13 punktą ir 2005 m. liepos 14 d. Sprendimo *Nyderlandai / Komisija*, C-180/00, EU:C:2005:451, 103 punktą).

269 Iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad Komisijos įmonei teikiami prašymai pateikti informacijos turi atitikti proporcingumo principą ir kad įmonei nustatyta pareiga pateikti informacijos jai neturi būti neproporcinga našta, palyginti su tyrimo poreikiais (1991 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *SEP / Komisija*, T-39/90, EU:T:1991:71, 51 punktas; 2014 m. kovo 14 d. Sprendimo *Cementos Portland Valderrivas / Komisija*, T-296/11, EU:T:2014:121, 86 punktas ir 2019 m. balandžio 9 d. Sprendimo *Qualcomm ir Qualcomm Europe / Komisija*, T-371/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:232, 120 ir 121 punktai).

270 Nagrinėjamu atveju, viena vertus, ieškovė rėmėsi akivaizdžiai neproporcingu darbo krūviu, susijusiu su atsakymu į ginčijamą sprendimą, tik dėl dokumentų, kuriems taikoma virtualios duomenų saugyklos procedūra, redagavimo. Kaip pažymėta šio sprendimo 243 punkte, atitinkamų asmenų pavardžių įslaptinimas yra ieškovei suteikta galimybė, tačiau tai nėra jai privaloma, todėl ji gali ja nepasinaudoti ir šiuo atžvilgiu neturi pagrindo remtis proporcingumo principo pažeidimu. Dėl tariamo nuasmeninimo netinkamumo, nes yra nedaug saugotojų, dėl ko būtų lengviau juos identifikuoti konkrečiame dokumente, reikia priminti, jog nedidelis atitinkamų saugotojų skaičius rodo, kad laikomasi prašomos informacijos būtinumo principo, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 1 dalį, ir užtikrinama tyrimo poreikių ir ieškovės teisių apsaugos pusiausvyra.

271 Kita vertus, ieškovė remiasi galimybe, kuri gali būti ginčijamame sprendime numatytos virtualios duomenų saugyklos alternatyva, Komisijai perduodamame dokumente nustatyti ir aprašyti dokumentus, kuriuose yra neskelbtinų asmens duomenų, neperduodant pačių dokumentų. Jos teigimu, taikant tokią praktiką galima išvengti, pirma, to, kad Komisijos darbuotojai turėtų prieigą prie atitinkamų asmens duomenų, susipažinę su dokumentais virtualioje duomenų saugykloje, ir, antra, būtinybės prieš perduodant šiuos dokumentus Komisijai iš jų pašalinti neskelbtinus asmens duomenis.

272 Kaip pažymėta šio sprendimo 219 punkte, šiuo atveju nustatyta virtualios duomenų saugyklos procedūra neviršija to, kas būtina ja siekiamiems bendrojo intereso tikslams įgyvendinti, atsižvelgiant į ieškovės teisę į privatų gyvenimą, saugomą pagal Chartijos 7 straipsnį.

273 Be to, kaip matyti iš šio sprendimo 238 punkto, dokumentų, kuriuose yra asmens duomenų, neišnagrinėtų per virtualios duomenų saugyklos procedūrą, pateikimas nėra ieškovės ir atitinkamų asmenų teisės į privatų gyvenimą pažeidimas.

274 Iš to matyti, kad ieškovė neįrodė proporcingumo principo pažeidimo, todėl trečiojo pagrindo antra dalis turi būti atmesta.

c) Dėl trečiojo pagrindo trečios dalies, grindžiamos teisės į gerą administravimą pažeidimu

275 Ieškovė tvirtina, kad ginčijamu sprendimu prašomų dokumentų reikšmingumo nepatikrinimas yra akivaizdus jos teisės į gerą administravimą pažeidimas. Šiuo aspektu ji primena, kad ginčijamu sprendimu ji įpareigojama pateikti Komisijai daug dokumentų, kurie neturi reikšmės jos tyrimui arba kuriuose yra kai kurių neskelbtinų asmens duomenų.

276 Komisija ginčija šiuos argumentus.

277 Reikia priminti, jog Reglamento Nr. 1/2003 37 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad šiuo reglamentu „pripažįstamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, pripažintų [Chartijos]“, ir šis reglamentas „turėtų būti aiškinamas ir taikomas atsižvelgiant į šias teises ir principus“.

278 Chartijos, kurios teisinė galia pagal ESS 6 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą yra tokia pati kaip ir Sutarčių, 41 straipsnio „Teisė į gerą administravimą“ 1 dalyje nurodyta, kad „[k]iekvienas asmuo turi teisę į tai, kad Sąjungos institucijos, įstaigos ir organai jo reikalus tvarkytų nešališkai, teisingai ir per kiek įmanomai trumpesnį laiką“.

279 Remiantis su gero administravimo principu susijusia jurisprudencija, viena iš Sąjungos teisės sistemos per administracines procedūras suteikiamų garantijų yra kompetentingos institucijos pareiga rūpestingai ir nešališkai išnagrinėti visas reikšmingas konkretaus atvejo aplinkybes (1991 m. lapkričio 21 d. Sprendimo *Technische Universität München*, C-269/90, EU:C:1991:438, 14 punktas ir 2003 m. rugsėjo 30 d. Sprendimo *Atlantic Container Line ir kt. / Komisija*, T-191/98, T-212/98–T-214/98, EU:T:2003:245, 404 punktas).

280 Reikia konstatuoti, kad, priešingai, nei atsakydama į Bendrojo Teismo klausimą teigė ieškovė, šiai ieškinio pagrindo daliai pagrįsti pateikti argumentai iš esmės sutampa su šio pagrindo antrai daliai pagrįsti pateiktais argumentais, kurie patys iš dalies sutampa su argumentais, nurodytais antrajam pagrindui, grindžiamam būtinumo principo pažeidimu, ir šio pagrindo pirmai daliai pagrįsti.

281 Kadangi visi šie argumentai jau buvo atmesti, reikia konstatuoti, jog ieškovė neįrodė, kad Komisija rūpestingai ir nešališkai neišnagrinėjo konkretaus atvejo. Todėl ji neįrodė, kad ginčijamu sprendimu pažeistas gero administravimo principas.

282 Taigi reikia atmesti trečiojo pagrindo trečią dalį, vadinasi, ir visą šį pagrindą.

283 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad visas ieškinys turi būti atmestas.

V. Dėl bylinėjimosi išlaidų

284 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jos priteisiamos Komisijos patirtos bylinėjimosi išlaidos, įskaitant išlaidas, susijusias su laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūra.

285 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį į bylą įstojusios valstybės narės padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Todėl Vokietijos Federacinė Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (penktoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**

2. ***Meta Platforms Ireland Ltd*** **padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jos priteisiamos Europos Komisijos patirtos bylinėjimosi išlaidos, įskaitant išlaidas, susijusias su laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūra.**

3. **Vokietijos Federacinė Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Papasavvas Spielmann Mastroianni

Brkan Gâlea

Paskelbta 2023 m. gegužės 24 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.